சேதுநாடுந் தமிழும்

ரா. இராகவையங்கார்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்
மதுரை

1022

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீராமஜெயம்

சேதுநாடுந் தமிழும்

மூன்றாம் பதிப்பு

(மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க நூற்றாண்டு விழாவில்
வெளியிடப்பெற்றது)

ஸேதுஸம்ஸ்தான வித்வான்
ரா. இராகவையங்கார் எழுதியது.

மதுரைத் தமிழ்ச்சாங்கப் பதிப்பு.
2008.

இரண்டாம் பதிப்பு – 1928

மூன்றாம் பதிப்பு – செப்டம்பர் 2008

நூற்பெயர் – சேதுநாடுந் தமிழும்

ஆசிரியர் – ரா. இராகவையங்கார்

இந்நூல் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க நூற்றாண்டு விழா
நிகழ்ச்சியில் 21–9–2008ஆம் நாள்
வெளியிடப் பெற்றது.

விலை – உருபா. 25

வெளியீடு – மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்

முகப்பு அச்சிட்டம்

இராமலிங்க விலாசம்

அரண்மனை, இராமநாதபுரம்.

கிடைக்குமிடம் :

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்

மதுரை–625 001.

பதிப்புரை

தமிழ் வளர்க்கும் மரபினராய முகவை சேதுபதி மன்னர் மரபுவழித்தோன்றல் பொன். பாண்டித்துரைத்தேவர் அவர்கள் நிறுவிய மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், நான்காம் தமிழ்ச்சங்கமாகத் தமிழ்ச் சான்றோரால் போற்றப்பெற்று நூறாண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தொடர்ந்து தமிழ்ப்பணியாற்றி வருகிறது. இன்று நாம் பெருமையோடு நூற்றாண்டு விழாக் காணுகின்றோம்.

இவ்விழாவில் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடாக ஒரு நூல் வெளியிட விரும்பினோம். "தமிழ்காத்த சேதுபதிகளின் பெருமையையும், சேதுநாட்டில் தோன்றி அரிய நூல்கள் படைத்த புலவர் பலர் பற்றிய குறிப்புகளையும் முழுமையாகத் தன்னகத்தே கொண்டு 1928ஆம் ஆண்டு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கச் செந்தமிழ்ப் பிரசுரமாகவும், இரண்டாம் பதிப்பாகவும் வெளியிடப் பெற்ற சேதுசமசுத்தான வித்துவான் ரா. இராகவையங்கார் அவர்கள் எழுதிய வரலாற்றாய்வான 'சேதுநாடுந் தமிழும்' என்னும் இனிய நூலை இந்நூற்றாண்டு விழாவில் வெளியிடுவதே அனைத்து வகையிலும் பொருத்தமாயிருக்கும்" என்று புலவர் இரா.இளங்குமரனார் அவர்கள் எமக்களித்த கருத்துரையை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டோம். இரண்டாம் பதிப்பிற்கு டாக்டர். மகாமகோபாத்யாயர் உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதிய அரிய முகவுரையோடு இந்நூலை வெளியிட முடிவு செய்தோம். அதன் விளைவே இவ்வினிய நூல் தங்கள் கரங்களில் தவழ்கிறது.

இந்நூலை வெளியிடுமாறு எம்மை ஊக்குவித்ததோடு இம்மூன்றாம் பதிப்பிற்கு அழகிய முகவரையும் வடித்துத்தந்த புலவர் இரா. இளங்குமரனார் அவர்களுக்கு நன்றிக் கடப்பாடுடையேம்.

குறுகிய காலத்தில் இந்நூலை வெளிக்கொணர வேண்டிய சூழலில், யாங்கள் எண்ணிய வண்ணமே, விரைந்து முனைப்போடு செயலாற்றி "சேதுநாடுந் தமிழும்" புதிய நூல்வடிவம் பெற உழைத்த எமது செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் மேனாள் பேராசிரியர். முனைவர். பொன். விசயன் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துப் பாராட்டுகிறோம்.

வாழ்க சேதுநாடு ! வளர்க தமிழ் !!

அன்புடன்,

ந. சேதுராமன்
தலைவர், செந்தமிழ்க்கல்லூரி

இரா. குருசாமி
செயலாளர், செந்தமிழ்க்கல்லூரி.

நா. குமரன் சேதுபதி
தலைவர், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்

இரா. அழகுமலை
செயலாளர், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்

முகவுரை

வீறுமிக்க வேந்தர்களாகத் திகழ்ந்த சேதுபதி மன்னர்கள், விழுமிய தமிழ் வளர்ச்சியிலும் ஊன்றியிருந்தனர். நாடுகாவல் ஒன்று; ஏடு காவல் மற்றொன்று; இவ்விரண்டும் சேதுபதிகளின் கண்கள் அன்னவை.

நாட்டு நலமும், மொழி நலமும் கூட்டாக நடையிடாக் கால் அந்நடை நன்னடையாகாது; நாளும் சிறவாது என்பதால் அரண்மனையில் அவைக்களப் புலவர்களை வைத்து அரவணைத்ததுடன் தாமும் அவ்வவைத் தலைமைப் புலமையராம் தகுதியையும் வளர்த்துக் கொண்டனர்.

சேதுபதிகளின் மதிமிகு அமைச்சர் பொன்னுச்சாமித்தேவர்; அவர் உடன்பிறந்தார் முத்துராமலிங்க சேதுபதி. இருவரும் புலவர் தலைமையராகத் திகழ்ந்து நாடும் ஏடும் காத்தனர்.

அவர்களின் மக்கள் முறையே பாண்டித்துரைத்தேவர், பாற்கர சேதுபதி இருவரும் தந்தையர் வழியே தம் வழியாய்த் திகழ்ந்தவர்கள்.

பாண்டித்துரையாரும் பாற்கரரும் நாடும் மொழியும் நம்மிரு கண்கள் எனக் கொண்டமையால், கண்டதே மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்!

தமிழ்ப் புலமைக் கல்வியும், கல்வித்தேர்வும் தேர்ந்தவரைக் கூட்டிய ஆய்வு அவையமும் அவர்கள் படைப்புகள் வெளியீடுமெனத் திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்ட செயன்மை இவ்விருவர் அருஞ்செயலேயாம்!

தமிழகம் ஈழம் எனப் புலமையர் கூட்டுண்ணும் இடமாக மாமதுரைச் சங்கத்தை உருவாக்கிச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் வித்துவான் தேர்வு நடத்தவும், கரந்தையில் தமிழ்ச்சங்கம் தோன்றவும் முந்தைவழி காட்டியாக இருந்தது இத்தமிழ்ச்சங்கமேயாம்.

சேது அரண்மனை ஏடுகள் நூல்கள் மட்டுமா மதுரைக்கு எய்தின! அங்கு அவைக்களப் புலமையராக விளங்கிய இரா. இராகவ ஐயங்கார். மு.இராகவ ஐயங்கார் முதலியவர்களையும் சங்க ஆக்கத்திற்கு ஆட்படுத்தியது. அந்நாளைத் தமிழ்ப்புலமையர் அனைவரையும் இணைத்த தமிழ்ப்பாலம் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கமே ஆயிற்று.

தமிழ் வளர்ச்சிக்காகவே தோற்றுவித்தது செந்தமிழ். அதன் பெயர், ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் வழங்கிய செவ்வியல் மொழி என்னும் பெயர்! தமிழ்பெற்ற முதல் அடைமொழி செந்தமிழ் என்பதே!

செந்தமிழில் கட்டுரைகள் வந்தன. நூல்களையும் அது வெளியிடலாயிற்று. அவ்வாறு வெளிவந்த நூல்களுள், அளவால் சிறியதும் வளத்தாலும் வரலாற்றுப் பொதிவாலும் பெரியதில் பெரியதாம் "சேதுநாடும் தமிழும்" என்னும் நூல்! சங்க வெளியீட்டு எண். 48, ஆண்டு– 1928. அதன் அளப்பரும் பெருமையால், வளப்பெருக்குற்றன தமிழ்வரலாறும், தமிழ்ப்புலவர் வரலாறும்; அக்கொடையை எண்ணி மகிழும் போற்றும் தமிழ்ச்சங்கம், அந்நூலை மீட்டும் தமிழுலகுக்கு வழங்கும் பெருவிருப்பில் வெளிப்படுத்தும் புகழ்ப்பதிப்பு இஃதாம்!

நூற்றாண்டு கண்டு மேலோங்கும் தமிழ்ச்சங்கம் போற்றுதற்குரிய இந்நூலை வெளியிட்டுத் தமிழுலகுக்கு வழங்குவதில் பூரிப்பு அடைகின்றது!

தமிழ் இல்லங்கள் அனைத்திலும் இருக்கவேண்டும்
தகவார்ந்த நூல் இஃது என்பதைக் கற்பார் எவரும்
தெளிவாக உணர்வர் என்பது உறுதியாம்!
வாழிய நலனே! வாழிய நலனே!

இரா. இளங்குமரன்
8 .9.2008

திருவள்ளுவர் தவச்சாலை
அல்லூர் – 620 101.
திருச்சி மாவட்டம்.

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை

இந்தப்புத்தகம், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் 13–ஆம் வருட விழாக் காலத்தில் இராமநாதபுரத்திற் கூடிய மகாசபையிற் படிக்கப் பெற்று எல்லோருக்கும் மிக்க இன்பத்தை விளைவித்ததென்பதைப் பலர் அறிந்திருத்தல் கூடும்; அப்போது அங்கிருந்தவர்களில் யானும் ஒருவனே. இதற்கு ஒரு முகவுரை யெழுதவேண்டுமென்று சங்கத்தின் காரியதரிசியவர்கள் தெரிவித்தமையால் இதனை எழுதலானேன்.

பண்டைக்காலத்திலிருந்த புலவர்கள் அரசர்கள் உபகாரிகள் முதலியவர்களுடைய வரலாறுகளையும், பிற செய்திகளையும் தெரிந்து கொள்ளுதலில் இக்காலத்தவர்களுக்கு மிக்க விருப்பமிருப்பினும் அவற்றை உள்ளபடியே தெரிவிக்கும் புத்தகங்கள் மிகச் சிலவே யுள்ளன. பழைய நூல்களை முற்றும் படித்து இன்புறுதற்கு வேண்டிய நேரமில்லாதவர்களுக்கு அவற்றிலுள்ள முக்கியமான விஷயங்களையும் சுவையான பாகங்களையும் தெரிவிக்கும் சிறிய வசன நூல்கள் மிகவும் உபயோகமானவை.

மக்களாய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் தேசாபிமானமும், பாஷாபிமானமும் இருத்தல் இன்றியமையாததென்பது யாவரும் அறிந்ததே. அந்த அபிமானத்தை ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொருவிதமாகச் செலுத்துவர். ஆனாலும், தாம் பிறந்த தேசமே எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்ததென்று காட்டுவதும் தமது தாய்ப்பாஷையின் பெருமையைப் பலரறியச் செய்வதும் சிறந்த வழிகளாகும்.

"சேதுநாடும் தமிழும்" என்னும் புத்தகமோ மேற்கூறிய நல்ல நோக்கங்களுக்கு ஏற்ப வடிவாற் சிறுகிப் பொருள்வகையாற் பெருகி ஆராய்ச்சி முறையிற் சிறப்புற்று அமைந்து விளங்குதலால் தமிழபிமானிகளுக்கு ஒரு நல்விருந்தாக இருக்குமென்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை.

இந்நூலை இயற்றிய இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தானவித்துவான் ஸ்ரீமத்: ரா. இராகவையங்காரவர்களை அறியாதார் யாவர்? இவர் தமது இளமைக்காலந் தொடங்கிக் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்து செய்யுள் செய்தலிலும், பிரசங்கம்புரிவதிலும் மிக்க ஆற்றல் வாய்ந்திருப்பது பற்றி

அறிஞர்களால் முறையே நாவலரென்றும் பாவலரென்றும் பாராட்டப் பெற்று வருதலும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் ஏற்பட்ட காலந்தொடங்கிச் சிலவருஷங்கள் செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியராயிருந்து வெளிவராத பல அரிய செய்திகளையும், நூல்களையும் வெளிப்படுத்தித் தமிழுலகத்திற்கு உதவி புரிந்து வந்ததும் இப்போதும் ஒய்வுள்ளகாலங்களில் அரிய பிரசங்கங்களும், விஷயதானங்களும் செய்து வருதலும், அவற்றால் தமிழ்மக்கள் பெரும் பயனுற்று வருதலும் தமிழகத்தார் அறிந்தனவே. ஆதலின், அவர்களா லெழுதப்பட்ட இந்நூல் எல்லாவகையிலும் சிறப்புற்றிருத்தல் நான் கூறாமலே விளங்கும்.

நூலாராய்ச்சிமுறை பண்டிதர்களால் அறியப்படாததென்று சொல்லுபவர்கள் இதனைப் படித்துப் பார்ப்பார்களாயின், அக்கொள்கையை அடியோடே விட்டுவிடுவார்களென்று நினைக்கிறேன். நிற்க.

சேதுவென்பது மிக்க புண்ணியஸ்தலமென்று வேதமுதலியவற்றால் மிகப் பாராட்டப்பெற்று ஒப்புயர்வற்ற சிறப்பு வாய்ந்தது. சேது நாடோ சேதுவைத் தன்பால் உடையதாய் இராமன் முதலிய அவதார புருஷர்களும், பிற பெரியோர்களும் தங்கப்பெற்ற பெருமையுற்றது. அந்நாட்டின் தலைவர்களாகிய சேதுபதிகளோ பண்டைக் காலந்தொட்டு இன்றுகாறும் பலவகைத் தருமங்களையியற்றித் தென்மொழி வடமொழிகளையும் பலவகைக் கலைகளையும் ஆதரித்து வருபவர்கள். தமிழ்மொழியோ ஆதிகாலந்தொட்டே தெய்வத்தன்மை வாய்ந்து ஒருவகையாலும் தளர்ச்சியடையாத ஏற்றமுடையது.

இந்த அரிய விஷயங்களை நன்கு விளக்கி எழுதுவதற்கு முன்வந்த நூலாசிரியருடைய அறப்பயனைப் பாராட்டுகின்றேன்.

சேதுவின் எல்லையும், சேதுநாடு முதன்மைவாய்ந்ததென்பதும், சேதுவேந்தர்கள் பழந்தமிழ்க்குடிகளென்பதும், அவர்கள் சேதுவின் பாதுகாப்பிற்காக இராமனால் நியமிக்கப் பெற்ற ஒரு தலைவருடைய வழித்தோன்றல்க ளென்பதும், அவர்களுடைய தெய்வபக்தியும், அவர்கள் செய்துவந்த ஆலயபரிபாலனம் சைவாதீனபரிபாலன முதலிய தருமங்களும், சேதுநாடே செம்பிநாடாயிற்றென்பதும், அந்நாட்டில் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியுறுதற்குக் காரணமும், நாட்டிலுள்ளவர்களிற் பெரும்பாலார் கல்விப் பயிற்சியடையாரென்பதும், திருவாசகத்தில் தசாங்கத்தில் இறைவனுடைய

ஊரென்று பாராட்டப் பெற்ற திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு அத்திருநாமம் வந்ததற்குக் காரணம் அம்பிகையின் வினாக்களின் விடையாகிய ஞானநூல்களையுடைமையா லென்பதும், "அடுக்கிய புல்லிற் கருணையங் கடறுயின்றனன்" என்று கம்பராற் பாராட்டப் பெற்ற திருப்புல்லாணிப் பெருமாளுடைய திருவுருவம் தென்மொழி வடமொழிகளின் வடிவமென்பதும், சங்கப்புலவர்களிற் சிலர், பிற்காலத்து நூலாசிரியர்களிற் சிலர், உரையாசிரியர்களிற் சிலர், ஸ்ரீ கவிராச பண்டிதர் முதலிய சைவப் பெரியாரிற் சிலர், ஸ்ரீ மணவாளமுனிகள் முதலிய வைஷ்ணவ ஆசாரியர்களிற் சிலர் அவதரித்த இடங்கள் அந்நாட்டுள் இன்னவையென்பதும், சைவப் பெரியாராகிய ஸ்ரீ தாயுமானவர் பலநாள் இருந்து விளங்கிச் சமாதியுற்ற இடம் அந்நாட்டிலுள்ள இன்னதென்பதும், சேதுவேந்தர்பால் தங்கள் புலமையைப் புலப்படுத்தி ஊர்கள் முதலிய பலவகைப் பரிசுகள் பெற்றுப் பரம்பரையாக அவற்றை அனுபவித்துக் கொண்டு இன்புற்றிருக்கும் புலவர்களின் பரம்பரைகள் இன்னவென்பதும், அவர்களாற் பட்டம் பெற்றவரின்னாரின்னாரென்பதும், அப்புலவர்களுள் இயற்றமிழ்ப் புலவர் இசைத்தமிழ்ப்புலவர் இன்னாரின்னா ரென்பதும், மகமதியர் முதலியோர்களுள், சிறந்த தமிழ்க்கவிகள் இன்னார், தமிழை ஆதரித்துப் புகழ்பெற்ற பிரபுக்கள் இன்னாரென்பதும் இவை போன்ற பிற அரிய செய்திகளும் இந்நூலில் தக்க ஆதாரத்துடன் முறையே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

பின்னும், சேதுமன்னர்களிடத்து மந்திரிகளாக இருந்தவர்களுடைய அருஞ்செயல்களும் தருமபரிபாலனமும் அவர்கள் தமிழை ஆதரித்த அருமையும் அவர்கள் பெற்ற பிரபந்தங்கள் பாடல்கள் இன்னவென்பதும் இதனால் நன்கு விளங்குகின்றன.

7–ஆம் பக்கத்திற் சேதுபதிகளை ஸ்ரீராமநாதமூர்த்தியாகவும், திருமாலாகவும் உபசரித்தல் மரபென்பதைக் காரணங்காட்டி விளக்கியிருத்தலும், 10–ஆம் பக்கத்திற் பரிமேலழகரென்னும் பெயர்க்குப் பொருளெழுதியிருத்தலும் பிறவும் ஐயங்காரவர்களுடைய நுண்ணிய தேர்ச்சி வன்மையை விளக்குகின்றன.

இடையிடையே கொடுத்திருக்கும் சில புலவர்களுடைய அருமைப் பாடல்கள் படித்து இன்புறற்பாலன.

தமிழ்நூல்கள் பல வெளிவருவதற்குத் துணையானது சேதுவேந்தர்களின் பொருளே என்று ஐயங்காரவர்கள் இந்நூலில் ஒரிடத்து எழுதியிருக்கிறார்கள். அதற்கு உதாரணம் பல இருத்தல்கூடும்; ஆனாலும், யான் வெளியிட்டுவரும் தமிழ் நூல்கள் பல வருஷங்களாக இந்த மஹாராஜா அவர்களின் பொருளுதவியைப் பெற்றிருத்தல் அவ்வந்நூலின் முகவுரையால் நன்கு விளங்குமென்று அன்பர்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றேன். சேதுவேந்தர்களின் கல்வி முதலிய விசேஷகுணங்களைப் பற்றியும் அவர்கள் தமிழ்ப்பாஷையிடத்து விசேஷ அபிமானம்வைத்து ஆதரித்து வருதலைப் பற்றியும் ஐயங்காரவர்கள் நன்றியறிவுடன் எழுதியிருக்கும் ஒவ்வொன்றும் உண்மையானதே; பலவற்றை நான் நேரிற் கண்டு இன்புற்றதுண்டு.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார் இதுபோன்ற பல ஆராய்ச்சி நூல்களை ஐயங்காரவர்களைக் கொண்டும் பிற பண்டிதர்களைக் கொண்டும் எழுதுவித்து வெளியிடுவார்களாயின் தமிழ்நாட்டிற்குப் பேருபகாரமாக இருக்குமென்பது என்போலியர்களுடைய கருத்து.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்,
மஹாமஹோபாத்யாயர்.

ஸ்ரீ :

* சேதுநாடுந் தமிழும்.

தெய்வங்கொள்கையானும் தெய்வஞானங்களானும் அவைபற்றிய பெருநூல்களானும் எவ்வுலகுந் தொன்றுதொட்டே ஏத்துஞ் சிறப்புடைய இப்பரதகண்டத்துக்கு இருபெருவரம்பாகவுள்ளன ஸேதுவும் இமயமும் என்ப; "ஆஸேது ஹிமாசலம்" என்பது வழக்கு. இங்ஙனம் ஸேதுவையும் இமயத்தையும் இருபேரெல்லையாகக்கொண்ட இப்பரத கண்டத்தை வடநாடு, தென்நாடு என இரண்டாகப்பகுத் திடைநின்று விளங்குவது திருவேங்கடமெனுந்தெய்வமலையாம். திருவேங்கடத்துக்கு வடக்கிலுள்ள மக்கள் வழங்குவது ஆரியம், வடமொழி எனவும், அதற்குத் தெற்கிலுள்ள மக்கள் வழங்குவது தமிழ் தென்மொழி எனவும் பெயர் பெறும். கல்வியிற்பெரிய கம்பரும் "வடசொற்குந் தென்சொற்கும் வரம்பிற்றாய் நான்மறைக்கு மற்றை நூற்கு, மிடைசொற்ற பொருட்கெல்லா மெல்லையதாய் ....ஓங்கியவேங்கடத்திற் சென்றுறுதிர்மாதோ" என்பதனா லிதனை விளக்கியுரைத்தார்.

சேது என்பது சீராமமூர்த்தி கடன்மேலிட்ட திருவணை. இது கன்னியாகுமரி முதற்றென்பது, மணிமேகலை நூலுள், மணிமேகலா தெய்வம் வந்துதோன்றியகாதைக்கட் "குரங்கு செய்கடற் குமரியம் பெருந்துறைப், பரந்துசென் மாக்களொடு தேடினன் பெயர்வோன்" என வருதலா னறியப்படும். இதனாற் குமரியை யெல்லையாகக்கூறுமிடனெல்லாம் சேதுவைக்கூறின் அது தவறாகாதென்று தெளியலாம். இச் சேதுவை யணித்தாகவுள்ள பூமி ஸேதுநாடு, ஸேதுராஜ்யம் என்று பெயர் சிறக்கும். இது மண்ணியனாடு பலவற்றுள்ளும் புண்ணியநாடென்று போற்றப்படும்.

இத்தகைராஜ்யம் பண்டுதொட்டே ஒன்றுண்டென்பது. சங்கரசோழனுலா வென்னும் பழைய தமிழ்நூலில்,

....போதகலா
மாதூ மணக்கு மணவாளன் சேதுக்குந்

---

*இது மதுரைத்தமிழ்சங்கத்தின் பதின்மூன்றாம் வருஷிக்கவட்டத்திற் படிக்கப்பெற்றது.

தஞ்சைக்குங் கோழிக்குந் தாமப் புகாருக்கு
முஞ்சைக்கு மேனை யுதகைக்கும் – வஞ்சிக்குங்
கொற்கைக்குங் கூடற்குங் கோசலைக்குங் காஞ்சிக்கும்
விற்கைக்கு நில்லா மிதிலைக்கு – நிற்கு
மரச னரசர் குலாந்தக னரப்
பிரச னபயர் பெருமான்"

எனப் பலநாடுகட்கும் முற்படவைத்துச் சேதுநாட்டை வழங்குதலாற்றெளிந்து கொள்ளலாம். இத்தமிழ்நூற்கேற்பவே ஆக்நேயபுராணாந்தர்க்கதமான புல்லாரண்யக்ஷேத்ரமஹாத்மியத்திற் சீராமமூர்த்தி, ஆங்குத் தன் சீபாதங்களைப் பாக்கியப்பேற்றாற் றொழுதுநின்ற நிஷாதத் தலைவனொருவனைத் தான் கட்டிய சேதுவைப் பரிபாலித்து வருமாறு நியமித்தருளினான் என்று கேட்கப்படுதலானு மிதனுண்மை வலியுறும்.

இந்நிஷாதத்தலைவனு மிவன்வழியினரும் குறுநில மன்னராய் நின்று செந்தமிழ்வளர்த்த செல்வப்பாண்டிய ரென்னும் முடியுடைப் பேரரசர்க்குப் போர்ப்படைத்தலைவராய் முற்காலத்தி லிருந்தனராவர். இவ்வொற்றுமையாற் பாண்டிநாட்டுள்ள சேதுவுக்கும் பாண்டியரே பேரரசராதல் பற்றி, மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனார் கடுவன் மள்ளனார் என்னும் பழைய சங்கப்புலவர் எழுபஃதாம் அகப்பாட்டில்

".. **புதுவது**
பொன்வீ ஞாழலொடு புன்னை வரிக்கும்
கானலம் பெருந்துறைக் கவினி மாநீர்ப்
பாசடைக் கலித்த கணைக்கா னெய்தல்
விழவணி மகளிர் தழையணிக் கூட்டும்
வென்வேற் கவுரியர் தொன்முது கோடி
முழங்கிரும் பௌவ மிரங்கு முன்றுறை
வெல்போ ரிராமன ருமறைக் கவித்த
பல்வீ ழாலம் போல
வொலியவிந் தன்றிவ் வழுங்க லூரே"

என்பதனாற் றிருவணையாகிய சேதுமுன்றுறையைக் கவுரியராகிய பாண்டியருடையதென்று சொற்றார்.

இதன்கட் சீராமமூர்த்தியார் தாமும் பரிகரமுமாகச் சில இரகசியம் விசாரிக்கப்புக்கபோது இக்கடற்கரையினுள்ளதோ ராலமரத்துப் பறவைகள் கூக்குரல் அதற்குத் தடையாதல் கண்டு அவை யொலியடங்கக்

கையமைத்தருளினார் என்பது கேட்கப்படுகின்றது. இச்செய்தி நிகழ்ந்ததலம் இப்போது நவபாஷாணமென்று பெயர் சிறந்ததென்பதும் இக்காரணம் பற்றியே ஆங்குக் கடலும் ஒலியவிந்துளதென்பதும் நாம் பழைமையாய்க் கேட்பனவேயாம்.

தஞ்சையையாண்ட நாயகர்குலத்துத் திருமலாம்பா என்னும் பெண்மணியால் மிகவு மினியதாகச் செய்யப்பட்ட வரதாப்யுதயம் என்னும் வடமொழிக்காவியத்தில் ஸேதுபதியரசரை, "[illegible] [illegible]" என்பதனால் ஸேதுநாதன் என்றும் பாண்டியவரசர்க்கு நண்பர் என்றுங் கூறப்பட்டுள்ளது. பாண்டியர்க்குத் துணைவராய் நெடுங்காலம் ஸ்வதந்த்ரராய்ப் போந்த ஸேதுபதிகள் திருமலைநாயகர் மதுரையை யாளத்தொடங்கியபோது திருமலைநாயகர் மந்திரி ராமப்பையன்* சூழ்ச்சியாற் பெரிய குலபரம்பரையை மட்டும் உடையராய்ச் சிறுகியநிலையி லெஞ்சிய பாண்டியவரசரோடு பகைத்துப் பின் நாயகர்க்குச் சில காலம் அடங்கியிருந்தன ரென்பது,

திரமேறவிசுவநாதத் திருமலேந்திரன்
சித்தமகிழ் ராமப்பையன்
செங்கோட்டுவேலருடனுமைபாகரைத் தொழுது
திக்குவிசயஞ் செய்தனன்

உரமான தென்கடற்றிருவணையடைத்தன
னுலகுநாற் பதிலக்கமும்
ஒருகுடைக் கீழாகவாக்கினை புரிந்தன
னுடையவன் மனதுவரவே

துரமானமலையாளமுங் கொள்ளை கொண்டனன்
றுட்டரைக் கழுவேற்றினன்
சோரரையொடுக்கினன் குருவியழகன்றலை
துணித்தனன் பாண்டியரையும்

---

*ராமப்பையன் விஷயமாக ஒரம்மானை நூல் சென்னைக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையிலுள்ளது. அதன்கண் ஸேதுபதிபோரில் ராமப்பையனை எதிர்த்துப் பொருதுபட்டவன் ஸேதுபதிமருமகனாகிய வன்னித்தேவன் என்று கூறியுள்ளது.

பொரமாறவிட்டுச் சடைக்கனை யடக்கினன்
பூசுரர்கடேவர் பதியும்
பொலிவுறநடத்தினன் சந்த்ரசூரியரளவு
புகழ்நிலை நிறுத்தினானே.

(திருச்செங்கோட்டுத் திருப்பணி மாலை)

என்னும் பழையபாடலா னறியப்படுவது. இது ஸேது *சடைக்கத்தேவர் காலத்து நிகழ்ந்ததென்பது இதனாற் றுணியலாம். பின் மதுரை நாயகர்கள் கருநாடர்படையெடுப்பிற்கு ஆற்றாத நிலையில் ஸேதுவேந்தருதவி பெற்றுக் கருநாடரை வென்றபோது ஸேதுபதிகட்குப் பழைய ஸ்வதந்த்ரமுற்றும் அளித்தனரென்ப. ஸேதுபதியேவலால் நாயகர்க்குத் துணையாய் நின்று கருநாடரை வென்றவன் தெய்வகன்னி யென்னு மந்திரி. இதனானே "ஏலனவாருகர்த்தாக்கள் மெச்சுஞ் சலியாமதிமந்த்ரி மா தெய்வகன்னி" என்று சிறப்பிக்கப் பெற்றானாவன்.

சேதுபாண்டிய னென்ற பெயர்வழக்கம் இச்சேதுகாவலர் மரபினர்க்குள் அதிகமாகக் காண்டலானும் சேது பற்றிப் பாண்டியர்க்குள்ள தலைமை நன்றூகிக்கப்படும். இப்பாண்டியரும், இவரோ டொருதன்மைய ராகிய சேர சோழரும் படைப்புக் காலத்தொட்டே மேம்பட்டு வருதலுடைய பழைய தமிழ்க்குடியினராவர். "வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி, பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று" என்னுந் திருக்குறளுரையில் ஆசிரியர் பரிமேலழகர் பழங்குடி யென்பதற்குத் தொன்றுதொட்டு வருகின்ற குடியின் கட்பிறந்தா ரென்றுரை கூறித் தொன்றுதொட்டு வருதல் – சேர சோழ பாண்டிய ரென்றாற் போலப் படைப்புக்காலந் தொடங்கி மேம்பட்டு வருதல் என விளக்கினார். இதனாலும், வான்மீகி பகவான் சீராமாயணத்து ஸுக்ரீவன் வானரசேனையை நாடவிட்டதருணத்துப் பாண்டியர் செல்வச் சிறப்பையும் அவரது கபாடபுரத்தையும் சேர, சோழ ராச்சியங்களையும் எடுத்தோதுதலானும் இவர் பழைமை நன்குணரப்படும்.

இத்தமிழ்வேந்தர் மூவரும் ஆறங்கமும் நிரம்பிய முடியுடைப் பேரரசராதலான் இவர்பழைமை கூறியதனானே இவர்க்குப் படைத்துணையாய்த் தொன்றுதொட்டுமுள்ள வீரர்பழைமையும் கூறியதேயாம். இவ்வீரர் பாண்டியன்மறவர் சேரன்மறவர் சோழன்மறவர் என்று

---

*சடைக்கத்தேவர் என்பது சடைக்கோத்தேவர் என்பதன் மரூஉ. சடைக்கன் என்பது சடைக்கோன் என்பதன் மரூஉ. இவருக்கே தளவாய் என்றொரு பெயருமுண்டு.

வழங்கப்படுவர். இம்மறவரைப்பற்றி யான் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகை நடாத்திய காலத்துச் சேதுபதிகள் என்ற வியாசத்தில் நிரம்ப எழுதினேனாதலாலீண்டைக்கு வேறே கூறாமல் விடுக்கின்றேன்.

பாண்டியர் தலைமைக்குள்ளாய இச்சேதுநாடு, சோழர் பாண்டியரை வென்று பாண்டிநாட்டிற் பெரும்பகுதியைத் தந்நாடாக்கிக் கொண்ட காலந்தொடங்கிச் செம்பிநாடாய், இந்நாட்டு மறவர், சோழன் மறவராயகாரணத்தாற் செம்பிநாட்டுமறவரெனப் பெயர்பெற்றனராவர்.

சேதுநாட்டையே செம்பிநாடென்று கொண்டு, சேதுவைப்படைத்துச் சேதுராஜ்யத்தை ஆதியில் உண்டாக்கியளித்த ஸ்ரீராமமூர்த்தியைச் சேதுநாட்டான் என்று துணிந்து அவனையே செம்பிநாட்டான் என வழங்குதலும் உண்டெென்பது தஞ்சைச் சரசுவதிநிலயபுத்தக சாலைக்கணுள்ள புல்லையந்தாதிக்கண்,

காட்டானைக் குறுங்யரங் காட்டானைத் திருமருவிக் களிக்குஞ் செம்பி
நாட்டானைப் பவத்திலெம்மை நாட்டானைக் கடைரையெந் நாளுஞ் சேர
மாட்டானைப் புரந்தபசு மாட்டானைப் பிறவியிடை வணங்கி னோரை
வீட்டானைப் பரமபத வீட்டானைப் புல்லையினாம் விரும்பி னோமே

என வருதலா னறியப்படுவது. இதன்கட் டிருமருவிக்களிக்குஞ் செம்பி நாட்டான் எனப் பாடுதலான் இந்நாட்டின் புண்ணியவிசேடம் நன்றுணரலாகும். சீராமமூர்த்திக்குப் பிறந்தவுரிமையானே கிடைத்த கங்கை நாட்டினும் வெற்றியாற்படைத்த ஸேதுநாடு சிறந்தது என்று தோன்றத் திருமருவிக்களிக்குஞ் செம்பிநாடு என்றார். கங்கைநாடாட்சி எத்துணையோர்கைப்பட்டுப் பலபல மாறுதலடைந்துநிற்க, இச் சேதுநாடாட்சி யொன்று மட்டும் சீராமமூர்த்தியி னருள்பெற்ற சிலைவேடர்குல முறையினிலைபெற்றுவருதலானே இப்புண்ணிய நாட்டிற்கு அத்தெய்வா நுக்கிரகம் மிகவுண்டென்பது ஊகித்தலாகும். அத்தெய்வம் வீடணற்கு முடி வழங்கியநாடும் இதுவாதல் நினைக்கத்தகும். "தாருக்களுள் அசுவத்தமுமாவேன்" என்று கண்ணன் கீதையி லருளிச்செய்தபடி திருப்புல்லா ணித்தலத்துத் தெய்வம் திருவரசாய்நின்று தன்னிழலிற் சேதுநாட்டரசை வைத்துக் காக்கின்ற தென்ப. திருப்புல்லாணியில் பகவான் அசுவத்தரூபியாய் நின்றளித்தலை,

பெருவயிறு கண்டமாலை யுதரவலி யண்டவாயு
பிரமியகி ரந்திசூலை தலைநோவும்
இருமலொடு தந்தவாயு குருடுசெவி டுஞ்சொலூமை
யிவைகண்மு தறொந்தரோக வினையாவும்
ஒருநொடியி லஞ்சியோடும் வறுமையொடு சஞ்சிதாதி
யுபரியின டைந்தபாவ மவைதாமும்
மருமலர்பி றந்தகோதை மருவிமகி ழும்புலாணி
வளரரகு கண்டபேரை யணுகாவே *

என்னும் பழையபாடலா னுணர்ந்துகொள்க. இவற்றாற் சேதுநாடு செம்பிநாடு என வழங்குதலும், இந்நாட்டிற்கு மற்றைநாட்டினும் மேம்பட்டுள்ள தெய்வீகச் சிறப்பும் தெளியலாகும். சீராமமூர்த்தி திருவணைகட்டும்போது இந்நாட்டுச் சிறுவிலங்கும் இயன்ற உதவி செய்து அவன் திருக்கரத்தால் வருடப்பெற் றுய்ந்தன வென்பது தொன்றுதொட்டுக் கேட்கப்படுவதாம். தொண்டரடிப்பொடியாரும்,

குரங்குகண் மலையை நூக்கக்
குளித்துத்தாம் புரண்டிட்டோடித்
தரங்கநீ ரடைக்க லுற்ற
சலமிலா வணிலம் போலேன்

என இதனைச் சிறப்பித்தல் காண்க.

இப்போதும், சேதுநாட்டினைச் சேர்ந்ததாகவுள்ள 'மணக்குடி' என்ற ஊரையுடைய இடையளநாட்டை,

வளவர் காக்கும் வளநாட் டுள்ளு
நாடெனச் சிறந்த பீடுகெழு சிறப்பிற்
கெடலருஞ் செல்வத் திடையள நாட்டுத்
தீதில் கொள்கை மூதூ ருள்ளு
மூரெனச் சிறந்த சீர்கெழு மணக்குடி

என நெடுந்தொகைக் கருத்துரைப்பாயிரத்துக் கூறியதனானும், சேதுநாட்டுத் தொண்டிப்பட்டினத்தை யுடையராக வைத்துச் சிலப்பதிகாரவூர்

---

*தஞ்சைச் சரசுவதிநிலயத்துத் திருப்புல்லாணிவிஷயமாகக் காணப்பட்ட பலவற்றுள் இஃதொன்று

காண்காதைக்கண் "வங்கவிட்டத்துத் தொண்டியோ" ரென்று சோழரைக் கூறியதனானும் பாண்டியராட்சிக் குள்ளாய இச்சேது நாட்டுப் பெரும்பகுதி சோழராட்சிக்குள்ளாய செய்தி துணியப்படும்.

இச்சேதுநாடாண்ட மறவர் தலைவரெல்லாம், இவ்விருவேந்தர்க்கும் போர்த்துணையாய் நின்ற காரணம்பற்றியே பாண்டியமண்டலஸ்தாபனா சாரியன், சோளமண்டலப்ரதிஷ்டாபகன் என்னும் விருதாவளிசூடின ராவர். இவ்விருதாவளி இவருடைய பழையசாசனங்களிலெல்லாங் காணலாம்.

சிங்களநாட்டை ஆண்ட ஆரியசேகரன் பாண்டி நாட்டைக் கைப்பற்றிய காலத்துச் சேதுகாவலன் என்ற சிறப்புப் பெயரைச் சூடிச் சேதுநாடாட்சியை மதித்துப் பாராட்டினான் ஏன்பது,

போதுபோனதுவந்ததுதனிமையும்புகுந்ததுபனிவாடை
தூதுபோனவண்டிவ்வழிமறந்ததுசொல்லுவதினியேதோ
ஓதுவார்புகழ்மணவையரதிபதியோருலகொவ்வாதான்
சேதுகாவலனாரியசேகரன்றிருவுளந்தெரியாதே.

என்னும் பழையபாடலா னுணரப்படுவது. இவன் சிங்களம் ஆண்டதும் இவன் பெருங்கொடையும் வென்றியும் பிறவும்,

பாவலன்வாசலில்வந்திபம்வாங்கப்படிபுரக்குங்
காவலர்நிற்கும்படிவைத்தவாகண்டியொன்பதினும்
மேவலர்மார்பினுந்திண்டோளினுஞ்செம்பொன்மேருவினுஞ்
சேவெழுதும்பெருமான்சிங்கையாரியசேகரனே.

என்னும் தமிழ்நாவலர் சரிதைப்பாட்டா னறிக. இதன்பின் இப்பாண்டி நாட்டை மாவலிவாணாதிராயர்கள் வென்று ஆண்டகாலத்தும் "ஸேது மூலரக்ஷாதுரந்தரன்" என்று பெரும்பெயர் புனைந்து கொண்டனரென்பது சென்னைச் சிலாசாசனபரிசோதனை (585 of 1902) யிற் கிடைத்துள்ள "மகாமண்டலேச்வரன், பூபாலகோபாலன், புவனேகவீரன், சமரகோலாகலன், ...ஸேதுமூலரக்ஷாதுரந்தரன், மூவராயர் கண்டன், பட்டர்மானங் காத்தான், இறந்தகாலமெடுப்பித்த சுந்தரத்தோளுடையார் மாவலிவாணாதிராயர் பிருதிவிராஜ்யம் பண்ணியருளாநின்ற சகாப்தம்

ஆசஹாரும் ன் மேற் செல்லாநின்ற நாளில் திருக்கானப்பேர் நயினார்க்கு" என வருதலான் அறியலாகும். சுந்தரத்தோளுடையார் என்பது திருமாலிருஞ் சோலைமலையழகர் திருப்பெயர்களுள் ஒன்று. இவற்றாற் பாண்டியர், சோழர், ஆரியசேகரன், வாணாதிராயர் என்னப்பட்ட பல பேரரசரும் இச்சேது காவலைப் பெரும்புண்ணியமாக

மதித்துப் பெயர்பெற்றனரென்பது உணரலாகும். இவர்கள் காலங்களில், சேதுபதிகள் இவர்கள் கீழ்க் குறுநில மன்னராய் நிலவினராவரென்றுய்த்துணரலாகும்.

இனி மூவேந்தருட் செந்தமிழ்ச்சங்கஞ் சீர்பெற ஓம்பியகாரணத்தாற் றமிழுடையாரென்று நல்லிசைப்புலவராற் புகழப்பட்ட அறிவுடைப் பாண்டியராட்சிதொட்டே புண்ணியமுடைமையானன்றிச் செந்தமிழ்க் கல்வியானுமிச் சேதுநாடு சிறந்ததென்பதற்குச் சான்றாகச் சில கூறுவேன்.

கொற்கையினும் மதுரையினும் வளர்ந்த நறுந்தமிழ் மணம் அவற்றுக்கு மிகவும் அணித்தாய இச்சேதுநாட்டு வீசாதென் றியார்தாஞ் சொல்லத்துணிவர். பொன்னாங்கால் அமுதகவிராயரும் ரகுநாதசேது பதியைப் புகழுமிடத்து,

> **பால்வாய்ப்பசுந்தமிழ்வீசியவாசம்பரந்தவையைக்**
> **கால்வாய்த்தவீரையர்கோன்ரகுநாதன்**

எனப்பாடுதல் காண்க. பரமேதிகாச க்ஷேத்ரமாகவும், சரணாகதிதர்மம் விளைந்த பெருநிலனாகவும், கருணாகரன் ஸர்வஜீவர்க்கும் அபயப்ரதானம் அருளிய திவ்யஸ்தலமாகவும், இச்சேதுநாட்டுக்கோர் திலகமாகவும் விளங்கும் திருப்புல்லாணி எனப்பெயர்பூண்ட தர்ப்பசயனத்தில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸர்வேச்வரன் ஞானஸ்வரூபி யாதலை உலகெலாமறிந்துய்யவேண்டி ஆழ்வார் திருமங்கையார் பெரியதிருமடலென்னுந் திவ்யப்ரபந்தத்துப் "புல்லாணித் தென்னா தமிழை வடமொழியை" என்று பணித்தருளிய சிறப்பு இந்நாட்டின் கல்விச் சிறப்புப் பற்றியதென்று நன்குணர்ந்து கொள்க. தெய்வமே தென்மொழி வடமொழியாக மூர்த்தீகரித்தமர்ந்தருளியது இச்சேதுநாட்டுக்கே சிறந்த தென்று துணியப்படும். திருப்புல்லாணியில் ஸ்ரீபலி யெம்பெருமானைத் "தென்னன்றமிழான்" என்று வழங்குவதுங் காண்க.

இன்னும், அத்தலத்து மூர்த்தியை "வேதமுமானா" னென்றும், "அன்னமாய் நூல்பயந்தா" னென்றும் ஆழ்வார் வழங்கியருளுதலையும் நோக்குக. இப்பெருமையெல்லாங் கருதியே சேதுபதிகள் இத்திருக்கோயிலிற் பெருந்திருப்பணி யெல்லாம் முற்றுவித்தனராவர்;

எனதன்மமாயினுந்தான் கற்பகாலமிருக்கவுன்போன்
மனதினினைந்தபடி செய்வயார்க்கும் வராதுகண்டாய்
கனதனமால் திருப்புல்லாணிக்கோபுரங் கட்டிவைத்த
தனதவிஜயரகுநாதசேது தளசிங்கமே

என மிதிலைப்பட்டி அழகியசிற்றம்பலக் கவிராயர் பாடியதனானிதனை யுணர்க. சேதுநாட்டுக்கு மூலகாரணனான சீராமமூர்த்தியைக் கல்வியிற் பெரியரான கம்பர், "தென்சொற்கடந்தான் வடசொற்கடற்கெல்லை தேர்ந்தான்" என்றே பாடினார். சீதாப்பிராட்டியாரைத் தேடவிடும்போது அநுமானை வேறுகொண்டு சீராமமூர்த்தி, "இராவணன் தேவபாஷை யறிந்தவனாதலான் அதனைச் சீதைமுன் போதாது மாநுஷபாஷையி லிரகசியங்களெல்லாவற்றையும் ஓதுக" என்று கூறியருளினனென்று வான்மீகிபகவானிராமாயணத்துக் கேட்கப்படுதலாற் சீராமமூர்த்திக்கும் சீதாப்பிராட்டிக்கும் அநுமானுக்கும் அவ்விருமொழிவன்மையும் உண்டென்று நன்று தெளியலாம். அவர் திருவருள்பெருகிய இச்சேதுநாட்டுக்கு அவ்விருமொழி வன்மையு முண்டாத லொருதலை. இச்சேதுநாட்டி னொருபகுதியாய நாட்டரசன்கோட்டையூர்ப் புறத்து நாடு வடகலை வேள்வி நாடாதலையும் தெளிந்து கொள்க.

இனிப் "பத்தரெல்லாம் பார்மேற் சிவபுரம்போற் கொண்டாடு முத்தரகோச மங்கையூர்" என்று திருவாதவூரடிகளாற் றிருவாய்மலர்ந் தருளப்பெற்ற திருவுத்தரகோசமங்கைத்தலத்தைத் தன்கட்கொண்ட பெருஞ்சிறப்பானும் சேதுநாட்டின் கல்வி ஞானமேம்பாடே தெளிவிப்பதாகும். வடக்கட் கைலையங்கிரியினிருந்த ஞான நூல்களும் உமாதேவியாரும் ஒருகாரணத்தான் இத்திருவுத்தரகோசமங்கைப் பாக்கத்துத் தோன்றியருளி, உமாதேவியார் முன் கேளாதனவெல்லாம் இத்தலத்தே சிவபிரான்பாற் கேட்டருளினாள் என்பது இத்தலபுராணத்தாற் றெரிந்தது. இது திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்தானுந் தெளியத்தகும்.

இஃதன்றி, அறிவாற் சிவனென்று சிறப்பிக்கப்பட்ட

திருவாதவூரடிகள் திவ்யஞானம் பெற்ற திருப்பெருந்துறையும் இச்சேதுநாட்டதேயாயின் இதன் பெருமையை யாமே எடுத்துரைக்க வல்லேம்? இச்சேது நாட்டுள்ளாய திருவுத்தரகோசமங்கைத் தலத்தைத் தன்கட்கொண்ட தென்பாண்டிநாட்டையே "ஏழ்பொழிற்கு, நாதனமை யாளுடையா னாடு" என்று திருவாதவூரடிகள் சிறப்பித்தவாற்றானும்; உலகெலாமுடைய சிவபிரானைத் "தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி" என்று இச்சேதுநாடுடைமையாற் புகழ்ந்தருளியவாற்றானும் இதன் ஞானமேம்பாடு நன்றுணரலாகும்.

இக்காரணங்களாலும், இதன் புண்ணிய விசேடங்களாலும் இச்சேது நாடொன்றே நாடென்று வழங்கப்படும்போலும்; இதனை, "ஊரெனப் படுவ துறையூர்" "பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே" "கோயி லென்பது கோன்றிரு வரங்கம்" "கோயி லென்பது குளிர்பொழிற் றில்லை" என்பன போலக் கொள்க. நாட்டரசன்கோட்டை யென்பதற்குச் சேதுநாட்டரசனுடைய அரண் என்பதே பொருளாதலானும், புகார்ப்பட்டினம் விட்டுச் சேதுநாட்டுக் குடிபுக்க பண்டையோர் வழியினராகிய வணிக நன்மக்களெல்லாம் இன்றும் நாட்டுக்கோட்டையாரென்றே பெயர் சிறத்தலானும், திருமலைச்சேதுபதியைப் படிக்காசுப்புலவர் "நாட்டிற்சிறந்த திருமலையா" என்று விளித்துப் பாடுதலானும் இதனுண்மை ஊகிக்கப்படும். முன்பு புகார்நகரத்தராய்ப் பின்பு இப்புண்ணியநாடுபுக்க வணிகநன்மக்கள் நாட்டார் என்று பெயர்சிறந்த சேதுநாட்டாரினின்று தம்மை வேறுபிரித்துணரவே நகரத்தார் என்று வழக்குப் பெற்றாராவரென் றுன்னுதல்கூடும்.

இங்ஙனம் புண்ணியமும், ஞானமும் தழைத்த இச்சேது நாடாட்சி பெற்ற பாக்கியவான்களாகிய சேதுபதிகளை வைணவரெல்லாம் "திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னும்" முறையாற் சீராமமூர்த்தியாகவும், சைவரெல்லாம் சீராமநாதமூர்த்தியாகவும் உபசரித்து உசித மரியாதை செய்தலும் இந்நாட்டுத் தொன்று தொட்ட மரபாம். இதனை,

சேதுபதி யென்றுநர சென்மமெடுத் தாய்கமல
மாது பதிக்குன்பேர் வாய்க்குமா-பூதலத்தி
னீயே ரகுராம னின்னையே பெற்றெடுத்த
தாயே யருட்கோ சலை

என வழங்கும் பழைய வெண்பாவானும்

ஆதிபதியானமண்டலாதிபதிவம்சபதியரசர்க்கென்று
நீதிபதிசத்ரபதிசமஸ்தானபதிவிஜயநிறைந்தேநிற்கு
மாதுபதி துரகபதிகஜபதிநராதிபதிவளர்தென்றேவைச்
சேதுபதிதரிசனமேராமலிங்கதரிசனமாச்செப்பலாமே

என்று வழங்கும் பழைய விருத்தத்தானும் நன்கறிந்து கொள்க.

இவருடைய புண்ணியநாடு தமிழிற் பெரிய ஞானிகட்கு மிடமாயதென்பது, சைவத்திற் சிறந்த ஞானயோகியாகிய ஸ்ரீ தாயுமானவர் நெடுநாட் டங்கிச் சமாதியடைந்தருளிய முகவையும், விசதவாக்சிகா மணியாய் வைஷ்ணவாசாரியராய்த் தெய்வமும் அழைத்துப் பேசுந் தூய ஞானமும் உடைய மணவாளமாமுனிவர் வளர்ந்து சிறந்த சிக்கற் கடாரமும் தன்பாற்கொண்டு விளங்குவதனாற் பலரும் அறியத்தக்கது.

இவ்விரண்டு ஞானாசாரியார்களும் பாடியருளிய தமிழ்ப்பாடல் களின் பெருமை கற்றாரறிந்ததே. மணவாள மாமுனிவரைத் தெய்வம் அழைத்துப் பேசியருளிய செய்தி,

நாமார் பெரியதிரு மண்டபமார் நம்பெருமாள்
தாமாக வென்னைத் தனித்தழைத்து - நீமாறன்
செந்தமிழ்வே தத்தின் செழும்பொருளை நாளுமிங்கே
வந்துரையென் றேவுவதே வாய்ந்து

என்று அவர் ஈடுபட் டோதியருளிய வெண்பாவா னறிந்தது. இவர் திருவாலியிற் றிருமங்கைமன்னனைச் சேவிக்கப்புக்கபோது பாடியருளிய பாடல்:–

ஈதோ திருவர சீதோ மணங்கொல்லை
யிதோ திருவாலி யென்னுமூ-ரீதோதான்
வெட்டுங் கலியன்வேல் வெற்றி திருமாலெழுத்
தெட்டும் பறித்த விடம் என்பது.

அவர் சேவித்தபோது பாடியருளியது :–

உறைக ழித்த வேலையொத்த விழிம டந்தை மார்தமே
லுறையவைத்த மனமொழித்தவ் வுலகளந்த நம்பிமேற்
குறையை வைத்து மடலெடுத்த குறைய லாளி திருமணங்
கொல்லை தன்னில் வழிபறித்த குற்ற மற்ற செங்கையான்
மறையுள் வைத்த மந்திரத்தை மாலுரைக்க வவன்முனே
மடியொ துக்கி மனமொடுக்கி வாய்பு தைத்தவ் வொன்னலார்
கறைகு ளித்த வேலணைத்து நின்ற விந்த நிலைமையென்
கண்ணை விட்ட கன்றிடாது கலிய னாணை யாணையே

என்பது.

இவராசிரியரான திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின் அவதாரஸ்தலம் குந்திநகரமென்ப. இதுவே கொந்தகையென்று இப்போது வழங்குவதாம்.

இனிப் பழைய சங்கப்புலவர்க்குள்ளும் இச்சேதுநாட்டே பிறந்தார் பலருண்டென்பது அவரவர் ஊரா னுணரப்படுவது. பிசிராந்தையார் என்ற நல்லிசைப்புலவர் கோப்பெருஞ்சோழற்கு உயிர்த்துணைவரென்பதும், அவன் வடக்கிருந்ததனைத் தம்முள்ளத் துணர்ச்சியானே உணர்ந்து தாமாகவே அவன்பாற் சென்று தாமும் வடக்கிருந்து அவ்வரசனுடன் உயிர் துறந்தவரென்பதும், அப்புலவர் பாண்டிநாட்டுப் பிசிர் என்னும் ஊரினர் என்பதும் பிறவும் புறநானூறு கற்றார் பலரும் அறிந்தனவே. அத்தகைப் பெரியார் பிறந்து சிறந்த பிசிர் என்னும் ஊர் இச்சேதுநாட்டு அலங்காரனல்லூர் (அலங்கானூர்)க்கு அடுத்துள்ள பிசிர்க்குடி என்பதாகும். நல்லந்தையார் என்பார் நற்றிணை 211 ஆம் பாட்டுப்பாடியவர். இவருடையவூர் கோட்டியூர். இது சிவகங்கையைச் சார்ந்த பெரிய திவ்யஸ்தலமென்பது பலரும் அறிந்ததே. இத்திருப்பதியைப் பாடியருளிய ஆழ்வார் திருமங்கைமன்னர், "கோவையின்றமிழ் பாடுவார்தொழுந் தேவதேவன் திருக்கோட்டியூர்" என்று சிறப்பித்தருளுதலான் இவ்வூர்க்கண் அகப்பொருட்டமிழ்பாடும் புலவரிருந்தனரென்று குறித்தருளினராவர். இவ்வூரே "அல்வழக்கொன்றுமில்லாவணி கோட்டியர்கோ னபிமானதுங்கன்", "நளிர்ந்தசீல னயாசல னபிமானதுங்கன்" என்று பெரியார் சிறப்பித்த செல்வநம்பிக்கும், அவர் வழியினராய் ஸ்ரீவைஷ்ணவபரமாச்சாரியராகிய ஸ்ரீராமாநுஜமுனிவரால் பதினேழ்தரம் சென்று வழிபடப்பெற்ற திருக்கோட்டியூர்நம்பிக்கும் அவதாரஸ்தலம் என்பது பலரும் அறிவர். திருக்கோட்டியூர்நம்பிகள் தனியன் வருமாறு:-

விசயன் வினையொழித்த மெய்ப்பொருளைப் பூதூர்
வசையின் முனிக்களித்த வள்ளல்- திசைகமழும்
தேமலர்ப்பூஞ் சோலைத் திருக்கோட்டி யூர்நம்பி
தாமரைப்பூந் தாளே சரண்

அள்ளூர்நன்முல்லையார் குறுந்தொகை 32–ஆம் பாட்டும் நெடுந்தொகை 46–ஆம் பாட்டும் பாடியவர். இவ ரள்ளூர் இச்சேதுநாட்டுச் சிவகங்கையைச் சாா்ந்துள்ளது. வெள்ளைக்குடிநாகனார் நற்றிணை 158–ஆம் பாட்டுப் பாடியவர். இவரூர் சேதுநாட்டுத் திருவேகன்பற்றுச் சேகரத்துள்ளது. ஒக்கூர் மாசாத்தியார் பாடியன குறுந்தொகையினும் நெடுந்தொகையினும் பல பாடல்களுள்ளன. இவருடைய ஒக்கூர் மேற்காட்டிய கோட்டியூர்ப் பக்கத்தே யுள்ளது. பதினெண்கீழ்க்கணக்கினு ளொன்றாகிய கைந்நிலை பாடியவர் புல்லங்காட ரெனப்படுவர். புல்லங்காடு, புல்லாரணியம்; இது திருப்புல்லாணியேயாகும்.

இத்தகைப் பெருந் தமிழ்ச்சங்கப் புலவரெல்லாம் பிறந்து சிறந்த இச்செந்தமிழ்ச் சேதுநாட்டி லிழிகுலச்சிறுவரும் அறிவான் முதிர்ந்தவராவ ரென்பது பாண்டியனைக்காண்பான் இச்சேதுநாட்டு நெறியேபுக்க கம்பர், நாட்டரசன்கோட்டைக் காட்டில் எருமைமேய்ப்பார் இளையர் சிலரைக் கண்டு முடிக்கரைக்கு நெறி யாதென்று வினாவியபோது அவர் அடிக்கரைபிடித்தேகின் முடிக்கரையெய்தலாகுமென்று கூறக்கேட்டு அதன்பொருள் தெரியாது திகைத்துப்பின் றெளிந்து,

கருங்காலிக் கட்டைக்கு நாணாக் கோடாரி
யிருங்கதலித் தண்டுக்கு நாணு - மருங்காக்
காட்டெருமை மேய்க்கின்ற காளையர்க்கே யாந்தோற்றோம்
நாட்டரசன் கோட்டை நகர்க்கு

என்று பாடியதனான் அறியலாகும். இதனை, முத்துநாயகப்புலவர் தாமியற்றிய கண்ணுடையம்மைபள்ளு என்னு நூலில்,

வாசமானதென்பாண்டிநன்னாடு மதுரை நாட்டில் வளருமிந்நாடு
காசினிக்குட்கதிர்க்கின்றநாடுமுன்கம்பர்வந்து துதிக்கின்றநாடு
பூசுரர்க்கன்னதானஞ்செய்நாடு புலவர்மேலபிமானஞ்செய்நாடு
ராஜலக்ஷுமிகண்ணுடையாளருள்நல்குநாட்டரசன்கோட்டைநாடே

1022

எனப் பாடியவாற்றா னறிந்து கொள்க. இச்சிறப்பெல்லாந் தெரிந்தே இந் நாட்டரசன்கோட்டைக் கண்ணுடையம்மைகோயிற் கொடிக்கம்ப மண்டபம் முதலிய திருப்பணிகள் ஸேதுபதிகளாலியற்றப் பட்டனவென்றெண்ணு கின்றேன். அந்நூலிற் “கனவிஜய ரகுநாத ஸேதுபதி செய்த கொடிக்கம்ப மண்டபம்புகழக் கூவாய்குயிலே” என வருதலான் இஃதறியப்படும். இச்சேதுநாட்டு நாட்டரசன்கோட்டைக்கண் இவ்வம்மையருளால் அவித்தநெ‌ன் முளைப்பதை யின்றுங் காணலாம்; இதனை,

கண்ணுடைய தாய்மகிமை காசினியோ ரிவ்வளவென்
றெண்ணுடைய தாய்மதிக்க வேலாது-மண்ணுடைய
புன்முளைக்க வெத்தனைநாட் போகுமுட னேயவித்த
நெ‌ன்முளைத்தல் சான்று நிசம்

என்னும் பாடலா னறிக.

இங்ஙனம், கல்வியிற் பெரிய கம்பராற் புகழப்பட்ட பெருஞ்சிறப்பே யல்லாமல், உலகெலாம் கவிராக்ஷஸன் எனவும், கவுடப்புலவனெனவும், கூத்தன்கவிச்சக்கரவர்ததி யெனவும் ஏத்துங் கல்விச் சிறப்புடைய ஒட்டக்கூத்தர் பிறந்தது மலரி யென்பது காட்டுவேன். கம்பர் திருமகனார் அம்பிகாபதியார்க்குத் திருமகனாகிய தண்டியென்னுந் தமிழாசிரியர், தாம் பாடிய அலங்கார நூற்கண்,

சென்று செவியளக்குஞ் செம்மையவாய்ச் சிந்தையுள்ளே
நின்றளவி லின்ப நிறைப்பவற்று-லொன்று
மலரிவருங் கூந்தலார் மாதர்நோக் கொன்று
மலரிவருங் கூத்தன்றன் வாக்கு

என்னும் வெண்பாவாற் செவியளந்துகொண்டு சிந்தையுள்ளே நின்று அளவிலின்பநிறைக்கும் வாக்கையுடைய கூத்தரை மலரியென்னும் ஊரின்கண்வந்தவ ரென்றார். இந்நூலுரைகாரரும், மலரி ஒரூர் என்று உரைத்தார். இவ்வூர் இச்சேதுநாட்டு ராஜசிங்கமங்கலச்சேகரத்துள்ளது.* இதன்கண்ணே வாழ்ந்த செங்குந்தர்வழியினர் பலர் வேற்றூர்புக்கு

*இதிலுள்ள காளிகோயில் மிகப்பிரசித்திபெற்றது. காளியொட்டக்கூத்தன் என்ற வழக்கும் ஈண்டு நினைக்கத்தகும். சோணாட்டுப் பேரளத்துக்கடுத்தும் மலரி என்ற ஊர் ஒன்றுள்ளது தெரிகின்றது. (செந்தமிழ்த்தொகுதி .... பக்கம் 345 – 348)

வாழ்கின்றனர். இவர் முதலிகள் எனப்படுவர். தமிழ்நாவலர் சரிதையுடையாரும் கூத்தரைக் கூத்தமுதலியாரென்றே வழங்குதல் காண்க.

இத்தொன்னூலாசிரியரே யன்றிச் செந்தமிழ்த் தொன்னூல் கட்குரையிட்ட நல்லாசிரியரும் இச்சேதுநாட்டுண்டெடன்று காட்டுவேன்.

"நெடுந்தொகைக்குக் கருத்து அகவலாற்பாடினான் இடையளநாட்டு மணக்குடியான் பால்வண்ணன்றேவனான வில்லவதரையன்" என்று அகநானூற்றுரையேட்டிற் காணப்பட்டது.

மணக்குடியென்பது ஸேதுநாட்டு உப்பூருக்குவடக்கணுள்ளதோரூர். இதன்பக்கத்தே இன்றும் உப்பளமுள்ளது. இவ்வூருடைய நாட்டை அளநாடென்றும், அந்நாட்டுக்கு வடக்கும் அந்நாட்டுக்குத் தெற்கும் பல அளங்களிருத்தல்பற்றி அஃது இடையளநாடு என்று வழங்கப்பட்ட தென்றுந்தேறலாகும்.

இனித் தமிழிற் சிறந்த பெருநூலாகிய திருக்குறட்கு உரையியற்றினார் பலருள், பரிப்பெருமாள் என்று பெயர் சிறந்தார் பிறந்து வளர்ந்ததும் இத்தமிழ்ச் சேதுநாடேயாம். இதனை,

தெள்ளி மொழியியலைத் தேர்ந்துரைத்துத் தேமொழியா
ரொள்ளிய காமநூ லோர்ந்துரைத்து- வள்ளுவனார்
பொய்யற்ற முப்பாற் பொருளுரைத்தான் றென்செழுவைத்
தெய்வப் பரிப்பெருமாள் தேர்ந்து

என்னுஞ் சிறப்புப் பாயிரத்தா லறிக. இவருரைப்பாயிரம் வருமாறு:-

மாயிரு ஞாலத்து மன்பொருள் விளக்கும்
ஆயிரங் கதிரு மாழ்கடன் மறைந்தபின்
விரிகதிர் மதியும் விளங்காக் காலத்
தெரிதலைக் கொளீஇய சிஃறிரி விளக்கி
னரியவும் பெரியவு மறிந்தோர் போல
வசையில் வள்ளுவன் வாய்மொழிப் பொருளை
இசைபட நுவல்வோ ரிறந்த பின்னர்

நன்மதி யுடையோர் நாடா ராய்தலின்
என்மதி யளவின் யானறிந் துரைத்த
மழலைக் கிளவியை மதியோ ராராய்ந்
திகழ்த லன்றியே யாவையு மியைத்துத்
திருத்தி யுரைத்தல் வேண்டும்
அருத்தம் பயில்வோ ரருங்கட னெனவே

புதியதுதீதுபழையதுநன்றென்றல்பூமியுள்ளோர்
விதியதுவேபொருளென்னன்மினல்லோர்விழுப்பமுண்டேற்
புதியதுநன்றுபழையதுதன்னினும்பூமடந்தை
பதியதன்மேவிற்பருமுத்தொடாடையைப்பார்மின்களே

கண்ணு முகமுங் கருங்குழலுஞ் செவ்வாயும்
வண்ண முலையும் வனப்புடைத்தென்-றெண்ணிக்
கருத்தறியார் சாரலுறுங் காளையர்நேர் முப்பாற்
கருத்தறியா துட்பொருள்காண் பார்

நல்வினை செய்பவர்நாடொறும்வந்திக்கநான்முகனார்
தொல்லுரையைத்தென்றமிழாலறியத்துகடபுசீர்
இல்லறமுந்துறவும்பொருட்பக்கமுமின்பமுமாம்
பல்வகையாலருளுந்திருவள்ளுவன்பாதங்களே.

என்பனவாம். இவருரை தலையாய பரிமேலழக ருரைப்பின்சார நன்று என்று தெளியலாகும். பரிப்பெருமாளைப் பரி என்று கொண்டு, அவரினும் உரைவன்மையான் அழகுடையராதலாற் பரிமேலழகரெனப் பட்டாரோ என்று ஊகிக்க இடனாகின்றது. அத்தகைத் திருக்குறளுரையாளருடைய தென்செழுவை இச்சேதுநாட்டதேயாம். மேற்காட்டிய வெண்பாவினால் இப்பரிப்பெருமாள் சொல்லிலக்கண நூலொன்றும், காமநூலொன்றும் ஆராய்ந்துரைத்துள்ளாரென்று தெளியப்படும்.

இவர்க்குப்பின் இச்சேதுநாட்டுப் பிறந்து சிறந்த புலவர் தொகையை எண்ணி இனைத்தெனல் இயலாததொன்றேனும் என் சிற்றறிவுக்கியன்ற வரை முயன்று சிலரைப்பற்றிக் கூறவெழுகின்றேன்.

சேதுநாட்டைச்சார்ந்த வேம்பற்றூர் ஒன்றிலே செவ்வைச்சூடுவார்

என்பார் பாகவதபுராணம் தமிழிற் பாடினார். இஃது ஆரியப்பப்புலவர் பாகவதம் என்று தவறாக வெளியிடப்பட்டது. இத்தவற்றைப்பற்றி முன்னரே செவ்வைச்சூடுவாரும் அனதாரியும் என்ற தலைப்பிட்ட வியாசத்தில் யான் செந்தமிழ்க்கண் எழுதியுள்ளேன். ஆளவந்தாரென்பார் வாசிட்டநூலைத் தமிழிற்பாடினார். பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி என்ற மாதவபட்டர் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடலைப் பாடினர். திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடலைத் தமிழிற்பாடிய மாதவப் பட்டரும், அவர் குலத்திலேயுதித்து வாசிட்டநூலைத் தமிழிற்பாடிய ஆளவந்தாரும் சேதுநாட்டு வீரசோழனூரினராவர். இதனை வாசிட்ட நூலிறுதிச் செய்யுளில்,

ஆளவந்தான் வீரையின் மாதவபட்டனம்சவவதாரமாகி
மீளவுந்தான்வந்துதமிழ்வசிட்டராமாயணமும்விளம்பினானே.

என வருதலா னறிக. மாதவபட்டருக்குப் பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி என் றொருபெயரு முண்டு, இவர்கட்கு வேம்பற்றூரினும் நிலனும், கொள்வதுங் கொடுப்பதும் உண்டாதலான் இவர்களை வேம்பற்றூரினராகவும் வழங்குவர். கவிராஜபண்டிதர் என்பார் சௌந்தரியலகரியைத் தமிழிற் பாடினர். பெருமாளையர் நெல்லைக்கோவை பாடினர். சாமிகவிகாளருத்திர ரென்பார் அழகர்பிள்ளைத்தமிழ் பாடினர். கவிகுஞ்சர பாரதி என்பார் அழகர்கலம்பகம் பாடினர். இவ்வோரூர்ப் புலவரைப்பற்றி எழுதப்புக்கால் அஃதொரு பெருநூலாகுமென்பது திண்ணமாக இவ்வூர்போலப் பல்லாயிர மூர்களையுடைய இச்சேதுநாட்டுப் புலவரை அளக்கப்புக்க என் மதியின்மைதா னென்னே?

இவ்வோரூரில், செவ்வைச்சூடுவார் முதல் நம் காலத்துத் தமிழ்க் கவிதைகளைச் சுவைபலவமைத்து விரைவாகப் பாடுதலாற் பெயர்சிறந்து இம்மகாசபைக்குச் சிரோரத்தினம் போல விளங்கும் நம் மாட்சிமை பொருந்திய சேதுபதி மஹாராஜரவர்களாலும் அவர்கள் அறிவுடைத் தந்தையாராலும் சிலேடைப்புலியென்று பட்டஞ்சூட்டி ஆதரிக்கப் பெற்ற பிச்சுவையரிறுதியாக நூற்றுக்கணக்கான புலவர்கள் தமிழறிவாற் சிறந்து விளங்கினராவர். இப்பிச்சுவையர் தந்தையார் சாமா சூரியநாராயண பாரதியார். இவர் தம்மூர் பஞ்சம்பட்டபோது பாடிய வெண்பா:

காஹுர் முதலாகக் கல்லூ ருணிவிளைய
வான மிடித்து மழைபொழிய-தேனைக்
குளம்பெருகி நில்லா கொடுமறையோர் செய்த
விளம்பி வருட வினை. –என்பது.

இவருட் டேவியருள்பெற்ற கவிராஜபண்டிதர் இச்சேதுநாட்டு வீரசோழனென்னும் ஊரிலே நெடுங்காலம்வதிந்து இறுதியிற் றுறவியாய் ஆங்கே சமாதிகொண்டனர். இவர்க்குச் சௌந்தரியலகரிவடநூலைத் தமிழிற் பொருள்கூறிய ஆசிரியர் பிரமாதிராயர் என்பர். இவர் சத்தியருள் பெற்றவர். இவர் மதுரை மீநாட்சியம்மையடியிட்ட பூமாலை திருக்கழுத்திற் றானே ஏறப்பாடித் தன்னொடுவாதித்த புலவனை வென்று, *நல்லூர், கடம்பை இவ்வூர்களைப் பரிசிலாகப் பெற்றவர்.

கவிராசபண்டிதருடைய திருக்குமாரர் நெல்லைவருக்கக்கோவை பாடியவர். அவரிளம்பிராயத்தே பிற்காலத்துப் பாண்டியனொருவன் தென்காசி, மதுரை, திருநெல்வேலி, கருவை என்னும் நாலூர்ப்பெயரும் இந்நாலூர்ச் சுவாமி பெயரும் அம்மைபெயரும் அமைத்து ஒரு கலித்துறை பாடுக என்றபோது பாடிய,

இலகேழகிலத்தர்சொக்கர்முத்தீசரிபந்தொழுவோர்
கலைதேர்தென்காசிமதுரைநெல்வேலிகருவைவந்த
பலர்கேள்வருள்ளிரெம்பங்குநிற்பீர்வந்துபாதந்தொழ
வுலகேகயற்கண்ணியேவடிவேயெங்களொப்பனையே.

என்ற செய்யுள் தமிழ்வல்லார் அறிந்ததே. இவரை, வீரையம்பிகாபதி யென்றே நெல்லைவருக்கக் கோவைப் பாயிரத்திற் கூறுதல் காண்க. சேதுபதிநாட்டு வீரசோழனிற் கவிராச பண்டிதர் சமாதியுண்மை பலரும் அறிவர்.

இவரேயன்றித் திருச்செந்திற்பிள்ளைத்தமிழ், சீவக சிந்தாமணிச் சுருக்கம் இவற்றை மிகவும் இனிக்கப்பாடிய பெருந்தமிழராகிய பகழிக் கூத்தர், இச்சேதுபதிகள் செம்பிநாட்டுச் சன்னாசிக்கிராமத்தவரேயாவர், இஃது,

---

*நல்லூர்– நல்லூர்க்குறிச்சியென்பது. கடம்பை – கடம்பாங்குளம்; அதனையடுத்துள்ளது.

ஆரநாண்மலர்நெட்டி தமிழ்க்குவளையகவயலி
லகடுநொந்தொருகோடிசங்
கடைகிடக்கக்குருகுபெடையெனச்சிறகா
லணைத்திடுஞ்செம்பிநாட்டு
வீரநாராயணச்சதுர்வேதமங்கலம்
விளங்கவேவந்தநெடுமால்
வேதியர்குலாதிபன்றர்ப்பாதனன்புதல்வன்
மிக்கபகழிக்கூத்தனே

எனச் சிந்தாமணிச்சுருக்கத் தவையடக்கச் செய்யுளில் வருதலாற் கண்டது. இவர் கிருஷ்ணபக்தர் என்பது,

செந்தமிழ்க்கு வாய்த்ததிருச் செந்திற் பதிவாழுங்
கந்தனுக்குப் பிள்ளைக் கவிசெய்தா-னந்தோ
திருமாது சேர்மார்பன் றேர்ப்பாகற் கன்பு
தருமால் பகழிக்கூத் தன்

என்னும் பழையபாட்டா னுணர்க. பகழிக்கூத்தர் என்பது சேதுநாட்டுப் புகலூர் ஐயனார் திருப்பெயர். தர்ப்பாதனன் என்பது திருப்புல்லாணித் திருமால்பெயர்.

வீரை ஆசுகவிராயர் : இவர் அரிச்சந்திர புராணவிருத்தம் பாடியவர். இவருடைய செய்யுணடை தமிழ்மக்களுக்கு அளவிலின்பம் பயப்பது. இவரது ஊர் நல்லூர் வீரையெனப்படுவது. நல்லூர்வீரையென்பது சேதுநாட்டு விசுவனூர்ச்சேகரத்துள்ள நல்லூரையடுத்த வீரையேயாம். இந்நல்லூர் குலோத்துங்கசோழநல்லூர் என்பதாம். இதுவே சேதுபதிகள் பழையசாசனங்களிற்கண்டவூராம். இவர் தம் அரிச்சந்திர புராணத்தைத் திருப்புல்லாணிச் சக்கரதீர்த்தக்கரை மேண்மண்டபத்தில் அரங்கேற்றினா ரென்பது அந்நூற்பாயிரத்தா லறிந்தது.

விதியினர சிழந்தவரிச் சந்தி ரன்றன்
வியன்கதையாம் வெண்கதையை விருத்த மாக்கி
அதிவிதமாங் கலியுகத்தில் வருச காத்த
மாயிரத்து நானூற்று நாற்பத் தாறிற்

சதுமறைதேர் புல்லாணித் திருமான் முன்னே
சக்கரதீர்த் தக்கரைமேன் மண்ட பத்துட்
சுதிதருசீர் நல்லூர்வாழ் வீரை யாசு
கவிராசன் கவியரங்க மேற்றி னானே

என்பது இந்நூற் பாயிரம். "வீரனாசுகவி" என்னும் பாடமாயின் நல்லூர் இவருடைய ஊர் என்க.

இனித் தண்டலையார்சதகம், தொண்டைமண்டலசதகம் முதலிய நூல்களையியற்றிப் புகழ்படைத்த படிக்காசன் என்னும் புலவர் இந்நாட்டுக் கீழைக்கரையில் ஔரங்கசீப் முதலிய மகமதியஅரசர் மெச்சவாழ்ந்த சீதக்காதி யென்று பெயர்சிறந்த பெரியதம்பிமரக்காய ரென்னும் பெருங்கொடைச்செல்வரை வாயாரவாழ்த்திய இனியபாடல்களும் அவ்வள்ள லிறந்ததற்கு ஆற்றாது உள்ளமுடைந் துருகிப்பாடிய பாடல்களும் ஈண்டுப் பலரும் அறிந்தனவேயாதலா னவற்றை யான் பெயர்த்துங்கூறேன். இச்சீதக்காதிவள்ளல் சேதுபதியாற் பெரிதும் அன்புபாராட்டப் பட்டவரென்பது இவர் பேரானுள்ள நாடக நூலான் அறியப்பட்டது. அத்தகைப்புலவர்,

மூவேந்தருமற்றுச்சங்கமும்போய்ப்பதின்மூன்றொடெட்டுக்
கோவேந்தருமற்றுமற்றொருவேந்தன்கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர்காற்றிலிலவம்பஞ்சாகப்பறக்கையிலே
தேவேந்த்ரதாருவொத்தாய்ரகுநாதசெயதுங்கனே

என்று பாடி இச்சேதுகாவலருடைய பெருங்கொடையும் தமிழாதரிப்பும் உலகறியப் புகழ்ந்தனர்.

மற்றும், மகமதியமதத்தினரெல்லாம் உச்சிமேற்கொண்டுபோற்றும் நபிநயினார்சரிதமாகிய சீறாப்புராணத்தை அம்மதத்தினரல்லாத தமிழறிவாளரும் கல்வியின்பத்தால் விழைந்துகற்குமாறு அத்துணைச் சுவைத்தாக ஐயாயிரம் பாடலாற்பாடிய உமறுப்புலவரென்னுந் தமிழ்நாவலர் இச்சேதுநாட்டுக் கீழைக்கரையிற் சிறந்தாராவர். இவருடைய கவித்துவத்தையும், உயர்குணத்தையுந் தெரிதற்கு ஸ்தாலீபுலாக நியாயமாக இரண்டு செய்யுட்களை யெடுத்துக்காட்டுவல்.

புரசைக்கடக்கரிகணிரைதட்ட றக்குவிரர்புவியைப்ப க்கடவியே
சரகுற்றநற்பதவிவழியிற்புகுத்தியுயர்தலைமைக்குவைத்தபெரியோர்
பிரசத்துளித்திவலைசிதறிக்கிட க்குமிருபிணையற்புயத்துநயினார்
அரசுக்குவைத்தநெறிவரிசைக்குமிக்கதுரையபுபக்கரைப்புகழுவாம்

படித்தலத்தெழுகடல்குலகிரிநிலைபதற
வெடுத்துவீசியசண்டமாருதத்தினுக்கெதிரே
மிடித்துநொந்தசிற்றெறும்பொருமுச்சுவிட்டதுபோன்ம்
வடித்தசெந்தமிழ்ப்புலவர்முன்யான்சொலுமாறே

இவற்றின் சொன்னோக்கும் பொருணோக்குந் தொடைநோக்கும் நடைநோக்கும் கற்றார்க்குப் பெரிதும் இன்பம்பயக்குமென் றெண்ணுகின்றேன். இவர்வழியினர் மீசலவண்ணக்களஞ்சியப்புலவர் வண்ணம் பல பாடியவர். அவர் வழியினர் இன்றும் இச்சேதுநாட்டுத் தலைநகராகிய முகவைக்குப் பக்கத்துப் பனைக்குள மென்ற ஊரி லுள்ளனர்.

இவ்வுமறுப்புலவரும், திருப்பூவணவுலா ஆப்பனூர்ப்புராணம் : இவைபாடிய கந்தசாமிப்புலவரும் கீழைக்கரையிலிருந்த சீதக்காதிப்பிரபு விடத்திருந்து, அவரா ணாதரிக்கப்பெற்றவரென்பது, சீதக்காதிபேரிலுள்ள நொண்டிநாடகத்தா ணறியப்படுவது. நல்ல தமிழறிஞராகிய இக்கந்தசாமிப் புலவர் இச்சேதுநாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய சிவகங்கையையாண்ட முத்துவடுகநாதேந்த்ரனைத் தம் உலாவில் "மன்போசன் முத்துவடுகநாதேந்த்ரனருள், பொன்போலுமாடை புனைந்தருளி" என்பதனாற் சிறப்பித்துரைத்தார். (இவ்வுலாநூல் உலகம்புகழுந் தமிழாசிரியராய் இந்நல்லவையை யலங்கரித்துவிளங்கும் நம் மஹாமஹோபாத்யாயரவர்களால் நன்கச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இன்னும், இம்மதத்தினராகிய சவ்வாதுப்புலவர் சேதுபதி வசூரியான்வருந்தியபோது இராசராசேசுவரிபஞ்சரத்னம் பாடி அவரை வச்ரதேகியாக்கிச் சுவாத்தன் என்னும் விளைபுலவூரை முற்றூட்டாகப் பெற்ற செய்தி இந்நாடெலாம் அறிந்ததேயாம். இவர் முகைதீன்ஆண்டவர் பிள்ளைத்தமிழ் பாடியவர். இவர் இச்சேதுநாட்டு எமனீச்சரத்திற் பிறந்து சிறந்தவர். இவர் திருவநந்தைவேந்தர் முன் போய்த் தம் சேதுபதியைப் புகழ்ந்துபாடிய,

கிளையாளன்சேதுபதிரகுநாயகன்கிஞ்சுகவாய்
இளையார்கலவியிடத்துநம்மீசரிடத்துமன்றி
வளையாதபொன்முடிசற்றேவளையுமகுடமன்னர்
தளையாடியகையிற்காளாஞ்சியேந்துஞ்சமயத்திலே

என்னுமினிய பாடல் கல்லாத தமிழரு முண்டோ?

கல்வி தறுக ணிசைமை கொடையெனச்
சொல்லப் பட்ட பெருமித நான்கே

என்றபடி இவர் கல்வியாலுண்டாயபெருமிதம் மிகவும் உடையார் என்பது, "கலைமதங் கொண்டிடு சவாதுக் கவிச்சரப காம்பீர்ய துங்கனென்றும்" எனத் தம்பிபட்டி முத்துவேலாயுதக்கவிராயர் ஒலைத்தூக்கிற் கூறுதலானறியப் பட்டது.

வெண்டா மரையனந்தன் வேறுருக்கொண் டுற்றனளோ
தண்டா மரையனந்தன் றானிவனோ-வண்டமிழி
னெண்ணோ வெழுத்தோ விசையோ வியற்புலவர்
கண்ணோ சவாதுக் கவி

என்னும் பழையபாட் டிவர்கல்வித் திறத்தை விளக்கும்.

இன்னும், இவர்காலத்தே சருக்கரைப்புலவரென்பார் தம் கவித் திறத்தானும், இராமாயணமுதலிய பெருங்காப்பியங்கட்கு உரைசொல்லும் வன்மையாலும் இச்சேதுபதிகளாற் பெரிதும் பாராட்டப் பட்டுப் பொன்நெட்டி மாலையும் ஊரும் வாகனங்களும் அளிக்கப் பெற்றனராவர். இவர் சேதுபதியைப் பாடிப்பெற்ற ஊர்கள் சிறுகம்பையூர், கொந்தலாங்குளம், கோடிகுடி முதலியன கண்ணங்குடிச்சேகரத்துள்ளன. இவர் பாடியது திருச்செந்தூர்க்கோவை. இவரியாற்றிய உரை வேதாந்தசூடா மணிச் சித்தாந்தவுரை. இவர் இவ்வுரை நூல் சேதுபதிமந்திரியாகிய தாமோதரனென்பார் வேண்ட இயற்றியதென்பது,

உரைதருவேதாந்தசூளாமணியுட்பொருளை
யுலகிலுளோருணரவுரைசெய்கவெனக்கடல்சூழ்
தரையரையன்சேதுபதியமாத்தியனாந்தாமோ

தரன்கங்காகுலதிலகன்றகுதிபெறச்சாற்ற
வரையறுத்துச்சித்தாந்தப்பொருட்டிறனுந்தோன்ற
வகுத்தனனற்றுறைசைநமச்சிவாயதேசிகன்றாள்
பரவுசிவக்கொழுந்துநிதியருள்கல்விக்கடலைப்
பருகுமுகில்சர்க்கரைநற்பாவலவர்கோனே

என்னும் பாயிரத்தா னறியப்படுவது. இப்பாயிரப்பாட்டுச் சருக்கரைப் புலவருடன் கற்ற இராதநாதபுரம் சாமிநாதப்புலவர் பாடியது. ஈண்டுக்குறித்த சேதுபதிபிரதானி தாமோதரனென்பார் வேள்விக்கோவை கொண்டவர்.

இச்சருக்கரைப்புலவர்வழியிற் புலவராய்ப் பெயர் சிறந்தார் பலருளர். மிழலைச்சதகம், வண்டுவனப்பெருமாளூசல், திருவாடானைச் சித்திரகவி மஞ்சரி : இவை சின்னச்சருக்கரைப்புலவர் பாடியன. மிழலைச்சதகம், பிரதாபசிம்ம மஹாராஜா் தஞ்சையையாளுங்காலத்தில் வேங்கடாசலமால் மந்திரியாகவும், மாணிக்கவாசகவேள் சம்பிரதியாகவும் உள்ள சமயத்தில் வெள்ளாற்றுப் பாய்ச்சல் மிழலைநாட்டிற் குடியேறி உபகாரிகளாகவிருந்த துளுவவேளாண் மக்களைச் சிறப்பித்து அவர் ஏர்வளம்பாடியதாகும். இது கல்வியிற்பெரிய கம்பர் பாடிய "ஏரெழுபது" முறையைப் பின்பற்றியது. இவற்றை,

தருதஞ்சையாளும்ப்ரதாபசிம்மேந்த்ரதருமன்மெச்ச
வருமணிமாமுத்திரைவேங்கடாசலமால்சம்ப்ரதி
நரதுங்கமாணிக்கவாசகவேள்சபைநாளையிலே
உரைசெய்மிழலைச்சதகத்தைச்சர்க்கரையோதினனே.

அடுக்கப்படிக்கின்ற செந்தமிழ்ப்பாவலராரினையுந்
தடுக்கப்படிக்கின்ற கல்வி கல்லாரிந்தத்தாரணியிற்
கொடுக்கப்படிக்கின்றகல்விநன்றாய்வந்துகூடியபின்
னடக்கப்படிக்கின்றநாட்டார்மிழலைநராதிபரே.

பொன்மாரிபெய்யினுமெப்போதுமேகம்புயலைச்சிந்தி
வின்மாரிபெய்யினுமென்னாமுயிர்க்கதின்மேன்மையுண்டோ
சொன்மாரிபெய்யுமிழலைநன்னாட்டுத்துளுவர்செய்யில்
நென்மாரிபெய்யும்பொழுதேயுலகம்நிலைநிற்குமே

என்பனவற்றா லுணர்க.

திருச்செந்தூர்ப்பரணி, துறைசைக்கலம்பகம் இவை சீனிப்புலவர் பாடியன. பொன்பற்றிச் செல்லியம்மையூசல் சருக்கரை அருணாசலப் புலவ ரியற்றியது. இவர் ஓர்சமயத்திற் றேரடிக் கறுப்பணசாமியைப் பாடிய பாடல்,

திக்கனைத்துமெச்சுமட்டவக்கரத்தையுச்சரித்த
சிட்டருக்கநுக்ரகத்தையே
வைக்குமற்புதப்ரசித்தர்மற்பிடித்தமர்க்களத்தின்
மத்தகத்தினைத்தகர்த்தகோ
மெய்க்கொள்தத்துவத்தையத்தைபுத்திரற்குரைத்தரக்கர்
மெய்ப்புயத்தினைத் துணித்தநீள்
சக்கரக்கரத்தர்பத்தர்சத்தமிட்டிடித்தெழுப்பு
சப்பரத்தடிக்கறுப்பரே.

என்பது. இத்தமிழ்நாட்டிற் கறுப்பணசாமிகோவிலில்லாத பழையவூர்கள் இல்லையென்றே சொல்லலாம். இச்சாமிவழிபாடு இங்ஙனந் தொன்றுதொட்டு மிக்குள்ளதன் காரணம் இச்சாமியை, உலகெலாங்காக்கும் ஒருபெருங்கடவுளின் ஏவலால் ஊர், ஆலயம், தேர் முதலியவற்றைக் காவல்புரிய நியமிக்கப்பெற்ற பூதகணத்தவராகக் கருதப்பட்டதே யென்று இப்பாடலான் உய்த்துணரலாகும்.

வைரவக்கடவுள்பதிகம் சருக்கரை முத்துக்கருப்பப் புலவரியற்றியது. இப்புலவர்வழியினர் இக்காலத்தும் இச்சேதுபதியளிக்கும் வருஷாசனம் பெற்றுத் தழைக்கின்றாராவர். இவரொப்ப வருஷாசனம் பெற்றுவரும் புலவர்வழியினர்பலர் ஊருணிக்கோட்டையிலுள்ளவர் மாசிலாமணிப் புலவர்வழியினர். கமுதையிலுள்ளவர் குமாரப்புலவர்வழியினர்.

இனி, அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயர் தளசிங்கமாலை பாடியவர். இந்நூல் சேதுபதியைப்புகழ்ந்தது. இதன்கண் இவர் சேதுபதியை, “கல்வி சேர்விற்பன்னன்”“அடுத்தார்க்கு எந்நாளும்வளர்ந்த செல்வந்தருவா” னென்றும், இராமேசருக்கு முன்மண்டபஞ் செய்தானென்றும், “திருப்புல்லாணிக்கோபுரங் கட்டுவித்த தனத” னென்றும், சேதுவிற் சோடசதானஞ்செய் புண்யகுணசார்ந்த னென்றும், “காலி லெட்டன்றலையையணிந்தவ”னென்றும், வேதியர்க் கென்றுஞ் செய்யுந்தடக்கை யுடையவனென்றும், “கானையினீசர்பதம்போற்றி யேத்தினவன்” என்றும், “மதுரையுங் காத்துவளருந்தெய்வத்

தனுக்கோடிகாத்தவ" னென்றும் கூறாநின்றார். இவற்றால் இச்சேதுபதிவரலா றொருவாறுணரலாகும். இவர் இவரைப் பாடிப் பெற்ற பரிசில் மிதிலைப்பட்டி என்ற விளைபுலவூர். இப்புலவர்வழியினர் இன்றைக்கும் இவ்வூரை முற்றூட்டாக அனுபவிக்கின்றனர். இவரும் இவர்வழியினரும், சேதுபதிபுரிந்தருளிய நன்றிபாராட்டி நாளும் தாம்தாம் உணவருந்துமுன்னே சேதுபதிக்கு ஒருவாழ்த்துக் கவிபாடுவது வழக்கம். இவர்வழியில் மங்கைபாகக்கவிராயர் கொடுங்குன்றப்புராணம் பாடினார்.

அமுதகவிராயர் ரகுநாதசேதுபதிமேல் ஒருதுறைக் கோவை பாடினார். இந்நூல் தமிழ்மக்களாற் பெரிதும் பாராட்டப்படுவ தொன்று. இதன்கண் இவர் இரகுநாதசேதுபதியைத் "தளவாய்குமாரன்" எனவும், "இயலைத்தலைபெற்ற முத்தமிழ்வாணர்க் கெழுமடங்கு, புயலைப்பொருவுகையான்" எனவும், "மகக்கண்ணிற் சீல மறையோரை வாழ்வித்து வான்கொணர்ந்து, சகக்கண்ணிற் சேர்த்தவன்" எனவும், "மனுக்கலை நூறெரிந்த வெங்கோன்" எனவும் "முறையாலணிநாவசைந்து கறங்காமணிமுன்றிலான்" எனவும், "செங்காவியங்குடையான்" எனவும் "கலைவாணர் சங்கத்தமிழ்க்குருகிச் சித்தங்களிப்பவ" னெனவும், "புகலூர் ஞானாகரன்" எனவும் "ஆரியர்போற்று மிராமீசர்தாளிணைக் கன்பு வைத்த சூரியன்" எனவும் "பாவுக்கிசையும் பெயரே புனைந்துமெய்ப்பாவலர்த நாவுக்கிசையும் பெரும்புகழான்" எனவும், ஒருகாலத்தும் பொய்யுரையான் எனவும், "நடைகற்றவன்றே கொடுப்பதுங்கற்றவன்" எனவும், "கலைக்கேநெடுங் கடலன்னா னடைக்கலங்காத்தவன்" எனவும், "காக்குங்கருணையுங் கல்வியும் வாழ்வும் கவிமதுர, வாக்குந்தழைத்தவன்" எனவும் "பன்னுந்தமிழ்ப்பயிர் வாடாது மாரியிற் பாரின் முத்தும் பொன்னுஞ்சொரியும் ரகுநாதன்" எனவும், (நம் சேதபதிமஹாராஜரைப்போல) "செந்தமிழுங் கீதக்கலையும் வல்லான்" எனவும், "சொற்பாவலர்தங் கிளைவாழச் செம்பொன்சொரியும் வண்மைய" னெனவும், "நாகரமுந் தமிழேரின்மைக்கங்குனையச்செய் திவாகர" னெனவும், "நாலாம்பனுவ னவரசச்சொற் றமிழ்நாவலர்க்கு மேலாம்பரிசருண்மால்" எனவும், "குஞ்சத்தை வெள்ளைக்குடையைத் தமிழ்க்குக் குலவு சப்ரமஞ்சத்தையீயுங் கொடைரகுநாதன்" எனவும், "பம்பு வியாகரணங் கலைஞானங் கொள் பண்டிதரா, னம்பும்வியாழன் ரகுநாதன்" எனவும், கோவைத்துறைக்குப் பதினாயிரம்பொன் கொடுத்திசைகொள், தேவைத்துறைக்குத்துரை" யெனவும் கூறினார். இவற்றால் இச்சேதுபதியுடைய அறிவும், நீதியும், புலவர்க்கீயும் பெருவண்மையும், தமிழபிமானமும், நம் மஹாராஜரவர்களைப்போலக் கவிமதுரவாக்குடைமையும் நன்குணரலாகும். இவர் வண்ணம் பாடுதலினும் வல்லவரென்பது, குறித்த நாழிகையில் ஒரு வண்ணப்பாட்டை இவரும் அனந்தகவிராயருமாக ஒட்டம்வைத்துப் பாடநேர்ந்தபோது, இவர், அவ்வண்ணத்தை அனந்த கவிராயரின் முற்படப்

பாடிமுடித்தாராகப் பேசிய ஒட்டப்படி அனந்தகவி காதில் தோட்டியை இழுக்கப்புக, அப்போது அனந்தகவிராயர் சாதுரியமாக 'அனந்தனுக்குக் காதில்லையென்பது தெரியாதாய்' என்று இவரை நோக்கிக் கூறினர் என்று கர்ணபரம்பரையாக வழங்குதலான் அறியலாம்.

ஆசிரியநிகண்டுடையரான் மேற்கோள் நூலாகக் காட்டப்பட்டதும் கலித்துறையிலமைந்ததுமாகிய *கயாகரநிகண்டு என்னும் நூல் சேதுபதிகளுடைய இராமீச்சரமாகிய தேவைநகரத்து வேதியரும் பெரும்புலவருமாகிய கயாகரரால் இயற்றப்பட்டதென்பது, அந்நூ லொவ்வொரு தொகுதி யிறுதிச்செய்யுளா னுணரப்படுவது. இத் தேவைக்கயாகரர் இராமீசர்கோவையும் பாடியவரென்பதும் உணர்ந்துகொள்க.

"ஓங்கிடப, கேதனன்பற்றுமறவாததேவைக்கெயாகரன்றொல், வேதியன்" எனவும்,

காசிபகோத்திரம்வாழவந் தோன்றெண்கலைத்தமிழ்தேர்
மாசில்பெருந்தகைமாறாவதிபன்மலரயனும்
கேசவனும்புகழ்தேவைநன்னாடன்கெயாகரன் எனவும்,

"இராமீசரக்கோவைசொற்றகுருபரன்"

எனவும், அந்நூற்றொகுதியிறுதிகளில்வருதலா னறிக.

பலபட்டடைச்சொக்கநாதப்புலவர் இச்சேதுநாட்டுத் தேவையுலாப் பாடியவர். இவ்வினிய நூல் உலகம்புகழும் பெருந்தமிழா சிரியராய் இந் நல்லவையை அலங்கரித்துவிளங்கும் நம் மஹாமஹோபாத் யாய ஐயரவர்களால் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. மற்றும் இவரியற்றியது இச்சேதுவேந்தர்க்கு மதிமந்திரியாயிருந்த தெய்வகன்னியென்பார்பேரில் விஞ்சைக்கோவை என்பது ஒன்றுண்டு. இதனை,

கொல்லாதமானென்றுமீசன்கைம்மானிக்குவலயத்தில்
வெல்லாதயானைவெள்ளானையொன்றேமெய்ப்புனமகலார்
இல்லாதவீரமிவரதன்றோவினியாதவன்சொல்
கல்லாதமுத்துரகுநாதன்விஞ்சையிற்காவலரே

---

*இக்கயாகரநிகண்டு இத்தமிழ்ச்சங்கத்துக் கென்னாற் றரப்பட்டுள்ளது.

எத்திக்கும்போற்றும்ரகுநாதன்விஞ்சைக்கிருநிதியாய்
வர்த்திக்குமந்திரிமால்தெய்வகன்னிவரையிடத்தே
முத்திக்கையாற்றொட்டுக்கட்டிக்கொண்டாளம்மொழிக்குமொழி
தித்திக்குநெஞ்சுக்குநாவுக்குங்கண்ணுக்குந்தித்திக்குமே

என்னுங் கவிகளா னுணர்க. விஞ்சையென்பது நெட்டூர். இவர் இக் கோவையரங்கேற்றிய எட்டாநாளில், தெய்வகன்னி இறந்தாராதலான், சுப்ரதீபக்கவிராயர் தெய்வகன்னிபாலுள்ள அன்பால் இக்கோவையின் ஆனந்தங் காரணமாக இறந்தாரென்றுகொண்டு பலபட்டடைச் சொக்கநாதரை வெறுத்து,

தேவைரகுநாதன்மெச்சுந்தெய்வகன்னிமீதினிலே
கோவையென்றுபில்லிவைத்துக்கொன்றாயே-பாவியுன்றன்
இட்டடைச்சொல்லார்பொறுப்பாரேண்டாமடையபல
பட்டடைச்சொக்காமுழுவம்பா

என்று பாடினாரென்பர். இத்தெய்வகன்னிமந்திரியே இச்சேதுபதி யரசர்குலநிதியாய்ப்போற்றும் சீராசராசேச்வரியின் பலிபீடத்தை ராயவேலூரினின்று கொணர்ந்தவரென்பது,

கலியாணசோமனல்லேலனவாருகர்த்தாக்கள்மெச்சுஞ்
சலியாமதிமந்த்ரிமால்தெய்வகன்னிதன்றந்திரத்தால்
நலியாதுராயவேலூர்புகுந்தேயன்றிராத்திரியே
பலிபீடங்கொண்டுவந்தான்சேதுவாசல்பலக்கவென்றே

என்னும் பழையபாடலா னறியப்படுவது. இராமேசருக்குப் பொற்குத்துவிளக்கிட்டவரும், இராமேசர்தேவையிற் சோமவாரமடங்கட்டி அதற்கு நம்புதழை என்னும் ஊரை யளித்தவரும் இத் தெய்வகன்னி மந்திரியாரே. இவ்வாறே இச்சேதுநாட்டரசர் மந்திரியைப்பற்றிய தமிழ்ப்பாடல்கள் எண்ணிறந்தனவுள்ளன.

வாச மலர்மடந்தை போல்வார்வண் கானப்பே
ரீசன்றன் மக்க ளெழுபதின்மர்-தேசத்
திரவலர்மே னிட்டுவர்கை யீண்டுலகங் காக்கும்
புரவலர்மே னிட்டுவர்பொற் கால்

கணிகையரும் பொய்யாமொழியார்க்கு எழுபதினாயிரம்

பொன்னளித்துத் தமிழ்ப்பாடல்பெற்றசிறப்புடைய சேதுநாட்டுத் திருக்கானப்பேர்த்தலத்தையும் விஞ்சையென்னும் நெட்டூர்த்தலத்தையும் திருப்பணி செய்தவன் சேதுநாட்டுச் சேதிராயனென்னும் மந்திரியென்பதும், பாண்டியநாட்டைச் சோழர் வென்றுகொண்டபோது பாண்டியன் நாடு வேண்டிவர அவனைத் தன்னகத்துச் சிறக்கவைத்துத் தாங்கினான் இச் சேதுநாட்டுக் கொடுமூரிலிருந்த பெரிய பிரபுவாகிய வேணாடன் என்பதும், அவனே இச்சேதுநாட்டுச் சாளைக்கிராமங்கண்டவன் என்பதும் பின்வரும் பழையபாடல்களா னறிந்துகொள்க.

தருக்கொளும்விண்பொழில்சூழுந்திருக்கானையெனுமூலத்தலத்தைக்கண்டு
வெருக்கொளும்வெம்புலிக்காடானவையெல்லாம்வேறறவேவெட்டிச்செய்ய
தெருக்களுமாடமுங்கூடகோபுரமுந்தூபிதிருமதிளுஞ்செய்து
திருக்குளமுங்கரைகண்டான்மந்திரியாந்திருஞானச்சேதிராயன்

நட்டூரிற்சோமேசர்கோவிறலமான தனைநகத்தாற்செய்து
மட்டூருங்குழலுமையாளுலகுடையநாயகியைவகுத்தங்கேற்றிக்
கட்டூரன்கிளைவாழச்சேதுபதிரகுநாதன்கருணைவாழ
நெட்டூருங்காணியுங்கொண்டாண்டுகொண்டானிறைஞானச்சேதிராயன்

இப்பாட்டாற் சேதுபதிமந்திரி சேதிராயனாதல் தெரிக.
பாண்டியன் தென்கொடுமூர் வேணாடனைப் பாடியது :-

சென்றுமகா மேருவின்மேற் சேலேற்றி யேபுடைத்தே
யன்றிருந்தேஞ் சங்கத் தவரோடு-நன்று
விருந்தோம்புந் தென்கொடுமூர் வேணாடன் கூட
விருந்தோம் படிவேண்டி யின்று என்பது.

இதன்கட் கூறப்பட்ட வேணாடன் கூத்தரால் விக்கிரமசோழனுலாவில், "வெம்பிக், கலக்கிய வஞ்சக் கலியதனைப் பாரில், விலக்கிய வேணாடர்வேந்தும்" என்று புகழப்பட்டவனாவான். இச்சேதுநாட்டு இவனைச் சிறப்பித் துரைக்குங் கதைகள் பல வழங்குகின்றன. இவன் வரையாது சோறிட்டுப் புகழ்பெற்றவன். இதனை "நன்று விருந்தோம்பும்" என்னும் விசேடத்தாலும், "கலியதனைப் பாரில் விலக்கிய" என்னும் விசேடத்தாலும் உணரலாம். இவனே இந்நாட்டுச் சாளைக்கிராமங்கண்டவனென்பது,

மாறுகொண்ட மன்னவரை வடவரையி லேற்றி
வல்லாரைத் திறைகொணர்ந்த வரகுணவீச் சுரனுக்
காறிரண்டு பன்னிரண்டி னடியளந்த கோலா
லகமகிழ்ந்தே தென்னான்கு கிழமே லெட்டுக்
கூறுகொண்ட மடைகுழிமுப் பத்தி ரண்டு
குறுந்தெருவும் பெருந்தெருவுங் குறித்து நாட்டிச்
சேறுகொண்ட வயற்சாளைக் கிராமங் கண்டான்
றென்கொடுமூர் வேணாடர் செல்வன் றானே

என்பதனா லறிக.

வெண்பாப்புலிக்கவிராயர் :– இவர் சேதுநாட்டுச் செவ்வூரினர். இவர் வசைபாடுதலில் வல்லவரென்பது,

கந்தனே நீயானாற் கற்றவனே நானானா
லிந்தவரு டம்போ யெதிராண்டில்-வந்தவினை
தீரா வினையாய்த் திரும்பா வியாதியாய்
வீரா சாமிக்கே விதி

என்னும் வெண்பாவா லறிப்படுவது. இவர் நண்டுக்கறிவேட்கைமிக்க கருத்தான் என்பான் புலாலுண்டலையொழித்ததாகக் கூறியதுகேட்டுப் பாடியது,

வண்டுவந்தாற் றெரியும் மலர்வாசம் வழிநடத்திக்
கொண்டுவந்தாற் றெரியும் பரிவேகங் குணத்துடனே
கண்டுவந்தாற் றெரியும் பிறர்வாஞ்சை கறிக்குதவு
நண்டுவந்தாற் றெரியுங் கருத்தானுடை நாநயமே

என்பது.

மதுரகவி:– இவர் இசைப்பதங்கள்பாடுதலில் அதிகம் வல்லவர். இவர் இச்சேதுநாட்டு மதிமந்திரி முத்திருளப்பபிள்ளையவர்களையும், சிவகங்கையாண்ட மருதுபாண்டியனையும் மிகவும் அரியபெரிய இசைப்பதங்களாற் புகழ்ந்துளர். இவர் இச்சேதுநாடாண்ட மங்களேச்வரிராணியாரைப் பாடி காக்கைகுளம் என்ற விளைபுலவூரைப் பரிசிலாகப்பெற்றவர். "அன்னைமங்களேச்வரியென்னைக் கடைக்கண்ணாலேபார்த்தாள் காக்கைகுள மறுபத்துநாற்கலமு

நிருபத்துடனே தாரைவார்த்தாள்" என்றிசைப்பதத்துவருதலா னிதுணரலாம். இக் காக்கைகுளம் இவர்க்குக் கிடைத்தகாலையி லிவர்க் கிடர் பல வியற்றியவன் அக் காக்கைகுளத்து உடையான் என்பான். அவ்வுடையானைத் தொலைத்து மதுரகவியைக் காத்தவன் வீரசோழனிலிருந்த ஆறாயிரம் என்பான். இவ்வாறாயிரத்தின் நன்றிபாராட்டி இம்மதுரகவிபாடியவெண்பா,

காக்கை குளமாங் கடிமலர்ப்பூம் பொய்கையந்த
ஊர்க்குட் கராவா முடையானே-நீர்க்குவந்த
வாரணமே நல்ல மதுரகவி நேமிதொட்ட
ஆரணனே ஆறா யிரம்

என்பது. இவர் மதுரைமீனாக்ஷியைப் பாடிய "எப்படியாட்கொள்வாயே" என்னும் முதலையுடைய பாட்டு எவருள்ளத்தையும் உருக்கும். இச்சேதுநாட்டுப் பெருங்கரையில் இசைப்பதம்பாடுதலிற் சிறந்தவராயிருந்த கவி குஞ்சரமையரும் இவர்பாற் பயின்றவராவர். இவர் அழகர்குறவஞ்சி பாடிச் சிவகங்கையரசர்பால் அரங்கேற்றிக் கொட்டாங்காய்ச்சியேந்தல் என்னும் ஊரைப் பரிசிலாகப்பெற்றார். இவர்பாடியது கந்தபுராணக்கீர்த்தனை.

தலைமலைகண்டதேவர்:- இவரூர் காடடர்ந்தகுடியென்பது; சேதுநாட்டு நயினார்கோவிலெனப் பெயரிய மருதூரையடுத்துளது. இவர் பாடிய மருதூரந்தாதி கற்றார்பலரும் அறிந்ததே. இவர் சேதுவேந்தர்குலத்தவர். இவர் பிறவிக்குருடர். இவர் நாகநாதக்கடவுளருளால் ஊனக் கண்ணும் ஞானக்கண்ணும்பெற்று வரகவியாய் விளங்கினாரென்பது மருதூர்ப்புராணத்தால் அறியப்படுவது.

சிற்றம்பலவையா:- இவர் மருதூர்ப்புராணம் பாடியவர். இவர் சேதுநாட்டுச் சிறுகம்பையூர்ச் சுப்பிரமணியபிள்ளை புதல்வர். வாணியருள்பெற்றவரென்றும் ஞானவாக்கியென்றும் சிறப்பிக்கப்பெற்றவர். இவர்பாடிய மருதூர்ப்புராணம் இரகுநாதசேதுபதி நல்லவைக்கண் அரங்கேற்றப்பட்டது. இந்நூலரங்கேறியகாலத்தில் இரகுநாதசேதுபதியார் "செவ்வந்திலிங்கமுனிவர்" என்ற ஓர் துறவியைக்கொண்டு நாகேசர் சந்நிதியிற் சிறந்த திருப்பணிகள் நடாத்தினார். திருக்கோயிற்காரியத் தலைமையைத் துறவிகள்பாலும் அன்னசத்திர காரியத்தலைமையை அந்தணர்பாலும் நல்கி யறத்தாறோம்பல் பண்டையரசர்வழக்கமென்றுணர்க.

இவற்றை,

நம்பரருள்விளங்குமருதூர்ப்புராணம்பகர்ந்தோன்ஞானவாக்கி
கம்பைநகர்க்காராளர்மரபினிற்சுப்பிரமணியன்கருணைமைந்தன்
செம்பொருணாவலர்மகிழ்சிந்தாமணிசிற்றம்பலவன்றெண்ணீர்வேலி
யம்புவியில்வெண்கமலையருட்பனுவல்பெற்றதமிழரசுதானே

பரமர்திருநாகேசர்சந்நிதியிற்சிறந்ததிருப்பணிநடாத்திச்
சரமசரந்தொழுங்கடவுட்செவ்வந்திலிங்கமுனிதழைக்குங்காலம்
புரவரனையருச்சனைசெய்நம்பிமார்பதநம்பிப்புராணம்பாடி
யிரவிகுலச்சேதுபதிரகுநாதன்சபையிலரங்கேற்றினானே

என மருதூரப்புராணத்துப் பாயிரத்துள் வருவதலா துணர்க.

மருதூரிற்போலவே சேதுபதிகள் ஊர்களையும், பொருள்களையும், காரியத்தலைவரையும் இராமநாதபண்டாரம் என்னும் முனிவனிடம் நல்கித் தேவை யிராமீச்சரத்திருக்கோயிலைத் திருப்பணிகளாலும், நித்திய நைமித்திக பூசை விழாக்களாலும், திருவாபரணங்களாலும், வாகனாதிகளாலும் அனைத்துலகுங் கொண்டாடச்செய்தனரென்பதைப் பின் வருவனவற்றா லுணர்க.

சென்னைச் சிலாசாசனபரிசோதனை No. 12 (1910-1911.)

"சகாப்தம் [illegible] ஜெயதுங்கராய வங்கிசாதிபரான துகவூர்க் கூற்றத்தில் காத்தூரான குலோத்துங்க சோழநல்லூர்க் கீழ்பால் விரையாத கண்டனிலிருக்கும் ராஜஸ்ரீ தளவாய் சேதுபதிகாத்ததேவரவர்கள் ராமநாதசுவாமி பர்வதவர்த்தனியம்மன் உடையவர் கட்டளைப்பூசைக்கு இராமநாதபண்டாரமவர்கள் பாரிசம் சேது தனுக்கோடியில் ஆப்பனூர் நாட்டிற் கருக்குளம், கள்ளிகுளம், கரிசைக்குளம், வேலங்குளம், பொட்டற்குளம், வெடந்தை, கண்ணன்பொதுவன் முத்தான் சிறுகுளம் ஆக எட்டு ஏந்தல்களும்" தானஞ்செய்யப்பட்டன என்றுள்ளது.

No. 101 (1903)
சகாப்தம் [illegible] –ன் மேற்செல்லாநின்ற ருதிரோற்காரி – மாசி புதவாரமும் சத்தமியும் உத்திரமும் பெற்றநாளில் உடையநாயனான சேதுபதிகாத்த தேவர்புத்திரன் கூத்தனான சேதபதிகாத்ததேவர் உபயமாக ராமநாதசுவாமி முதற்பிரகாரம் திருநடமாளிகைப்பத்தி, ஆருடமண்டபமும் கட்டிமுகிப்பித்தான்.

No. 99 (1903)

சேல்கண்டவாரியிலங்கேசன்வெம்பழிதீரமுன்னாள்
மால்கண்டகோயிலிராமீசராடல்செய்மண்டபத்தை
நூல்கண்டநற்சகனாயிரத்தோடைந்துநூற்றிருபான்
மேல்கண்டநாளின்முனிராமநாதன்விதித்தனனே

திருமாலரனுக்கபிடேகஞ்செய்யச்சிலையதனால்
வருமாறுகண்டவண்கோடிப்புனற்கண்மகாலயத்தைத்
தருமாயிரத்தைந்துநூற்றுமுப்பான்செல்சகவருடத்
தருமாதவஞ்செய்முனிராமநாதனமைத்தனனே

No. 102 (1903)

பற்றுஞ்சகனிற்பதினைந்துநூற்றிருபான்மருவ
நற்றும்புவியினையாள்வீரபூபதிநாளிற்றொண்டர்
குற்றங்கடிந்தவர்சீராமநாயகர்கோமிலன்பான்
முற்றுந்தவங்கள்புரிராமநாதன்முடித்தனனே

என வருவனகொண்டு தெளிக.

முத்துக்குட்டிப்புலவர்:– இவரூர் சாளைக்கிராமத்தையடுத்துள்ள பரத்தைவயல் என்பது. இவர் வாக்குப்பலிதமுள்ள கவியென்று கொண்டாடப்பெற்றவர். இவர் திருக்கோட்டியூர்த் தலத்திற்கு நடு ராத்திரியிற்சென்று தேரடியினின்று பசித்துப்பாட, அவ்வூரிற் கோயில் கொண்டருளிய ஸௌமியமூர்த்திக்கடவுள் ஒரந்தணனாகத்தோன்றி அக்காரவடிசிலைத் தேரடிப்பலகையின்கண் வைத்துச்செல்ல, இவர் அதனை எடுத்தருந்திப் பாடிய பாடல்,

ஊருண்டுறங்கியொருசாமமாயிற்றிவ்வூர்தனிலே
நீரும்பருக்கையுமார் தருவாரிந்தநேரமென்றேன்
மூரன்மலர்மங்கைமார்பாசவுமியமூர்த்தியுன்றன்
றேருந்தருங்கட்டிச்சோறுங்கடற்கரைச்சீனியுமே

என்பது. இவர் சேதுபதிமந்திரி தாண்டவராயபிள்ளையின் தம்பி நல்ல தம்பிப்பிள்ளையென்பான் நாட்டரசன்கோட்டையிலே அலைகொலை செய்து கொடியனாயுள்ளநாளில் அவனைப் பிள்ளைத்தமிழாற்பாடிப் பரிசில் பெறலாமெனப் பிறர்கூற, அவன்கொடுமையால் அவனை வெறுத்து,

"அவற்கியாம் பிள்ளைத்தமிழ்கூறோம், கொள்ளைத்தமிழ்கூறுவேம்" என்று/

பட்டவிளக்குமாற்றினுக்கோர்பட்டுக்கயிறுதரித்தாற்போல்
இட்டப்பெயரேநல்லதம்பியென்றேநினைக்கிட்டிசைத்தவரார்
எட்டிப்பழமேபழஞ்செருப்பேயெள்ளத்தனையுநாணமிலா
மட்டிப்பயலேநல்லதம்பிமடவோய்சாகாய்வாழ்வாயோ

எனப்பாடிய மறுநாளே யவனிறந்தானென்று எழுதிய தோடுகொண்டு தோட்டிவர, அப்போது,–

நல்லதம்பியென்றொருவனாட்டரசன் கோட்டையியே
அல்லனென்றுபோனானென்றாள்வந்தானம்மானை
அல்லனென்றுபோனானென்றாள்வந்தானாமாயிற்
சொல்லவந்ததூதுவனுந்தோட்டிகாணம்மானை
தோட்டியலன்கூடநின்றுசுட்டவன் காணம்மானை

எனப்பாடினரென்ப. இவர் தந்தைபெயர் தாண்டவராயசாமி யென்பதும், இவர் தாயாரின் பெயர் முத்துத்தாய் என்பதும், இவர் பெற்றார் பால் அன்புபேணி யொழுகியவர் என்பதும் இவர்பாடிய,

தருமணியாந்தாண்டவராயசாமியென்றந்தையவன்
திருமனையாண்முத்துத்தாயுலகேத்துஞ்செயலக்குமி
யிருவருமீன்றதமிழ்முத்துக்குட்டியென்பேனிவர்தம்
பெருமையைநீடுழிகாலமும்வாழ்த்திப்பெருகுவனே.

என்னுங் கலித்துறையாற் றெரியலாம்.

சிற்றம்பலதேசிகர் :– இவரூர் திருமறைக்காடாயினும் இச்சேது நாட்டுச் சிவஸ்தலமாகிய திருவாடானையென்னுந் திருப்பதிமான்மியந் தமிழாற்பாடிப் பலவரிசைகளும் வருஷாசனமும் சேதுவேந்தரால் அளிக்கப்பெற்றாராவர்.

பெருங்கருணைமுத்தழகர் :– இவர் பெரிய அவதானி. அக்ஷராவதானம் ஆயிரம் அக்ஷரத்தை எங்ஙனமாற்றினும் முறைபெய்துரைக்க வல்லவர். அன்னியபாஷைகளையுங் கேட்டவண்ணமே திரும்பச்சொல்லும் ஞாபகசக்தி வாய்ந்தவர். இவர் பாடியது திருக்கோட்டியூர்க்கலம்பகம்.

மாம்பழக்கவிராயர் :— இவர் கவிச்சிங்க நாவலர் என்று பட்டம் பெற்றது சேதுபதிவேந்தர்பாலே. இவர் சேதுபதிவண்ண மென்றொன்று பாடினர். பிறரா லாச்சரியப்படத்தக்க ஞாபகசக்திவாய்ந்தவர்.

இவர் ஒரு புலவன் பாடிய நூறுபாட்டையும் தாம்பாடிய பழம்பாட்டென்று தாம் ஒருதரங்கேட்டதுகொண்டே சொல்லிக்காட்டியது இந்நாடறிந்தது.

இவர்காலத்தே கல்போதுப்பிச்சுவையர் என்னும் வித்துவான் எளிதிற் பொருளறியலாகாதபடி யாத்த திருவாடானையந்தாதி என்ற நூலைக்கொண்டு சேதுபதிபாலெய்த அதனைக்கேட்டு,

உச்சிதமா முன்னோ ருரைத்ததமி ழையெல்லா
மச்சரங்க ளச்சரங்க ளாகவே-நிச்சயமாப்
பிச்சுவைப்ப தாலேநின் பேர்பிச்சு வையனென
வைச்சனன் கல்போது மன்

என்று பாடினராம். கல்போதுப் பிச்சுவையர் பாடிய திருவாடானையந்தாதியில் ஒருபாட்டு :—

முன்னவனைப்பாம்பிரவிகொடுநாகிற்புகுவனெனமொழியும்வேதம்
அன்னவனைச்சிறுகாலோதிமம்பழனம்பவன்கயிலையடைவானென்றும்
கன்னனெடுங்கமுகினஞ்சூழ்பொழில்பெருகுமாடானைக்கருத்தன்பேரை
யிந்நிலத்திற்கீர்த்திநெல்லிதரித்திடுமோவென்றுமடியேற்குத்தானே

பாம்பிரவி—பணியாதவன். சிறுகாலோதிமம்பழனம்பவன்—வந்தனஞ் செய்பவன். கீர்த்திநெல்லிதரித்திடுமோ.புகழாம லகந் தரித்திடுமோ (எ—று) இந்நூ லரங்கேறியது சேதுவேந்தரவைக்களத்தேதான்.

சோமசுந்தரகுரு:— இவர் இவ்விராமநாதபுரத்து நெல்லையப்பரென்பவர் புத்திரர். இவருடன்பிறந்தார் வேதாந்த சூடாமணியுரைக்குப் பாயிரஞ்செய்த சாமிநாதன் என்பார்.

இதனை "வடிதமிழ்க்கும்பன் சுவாமிநாதன்றுணைவன் வளர்நெல்லையப் பன்மைந்தன், வளர்பெருங் குணஞான சோமசுந்தரகுருபதாம்புயம்பரவு தாசன்" எனச் சரவணப் பெருமாட்கவிராயர்பாடுதலா னறிக.

*ஆதியில் இச்சேதுவேந்தராற் பல ஊர்களை அளிக்கப்பெற்றக்காரணத்தால் அந்நன்றிபாராட்டிச் சேதுபதியன்னமும், காவிரிநீரும் ஆவுடையப்பநீழலும் யாம் என்று முடையோம் என்று ஆதீனகர்த்தகர்கள் நாளும்புகழுஞ் சிறப்புடையதும், செந்தமிழ்ப்பயிரைச் சீர்பெறவளர்த்ததும், சைவசித்தாந்த சாஸ்த்ரங்கட்கெல்லாம் விளைநிலமாயதும், இன்றைக்கும் என்றைக்கும் புலவர்க்கெல்லாந் தாயகம்போன்றது மான திருவாவடுதுறையானதீனத்து வடகலை தென்கலைக் கடனிலைகண்ட ஆசிரியர் சிவஞானமுனிவர் பாற்கல்விகற்ற பெருஞ்சிறப்புடையராவர். இச்சோமசுந்தரகுருமாணாக்கர் அட்டாவதானி பெரியசரவணக்கவிராயர். இராமநாதபுரம் இயற்றமிழாசிரியர் என்று பெயர்சிறந்துநன்னூற்குக் காண்டிகையுரையும், ஆத்திசூடியுரையும், கொன்றைவேந்தனு ரையும் இயற்றியவரும், தமிழ்க்கல்வியானிரம்பிய சரவணப்பெருமாளையர் விசாகப் பெருமாளைய ரிவர்கட்குத் தமிழாசிரியருமான இராமாநுஜகவிராயர் இவர்மாணாக்கராவர். இவர் சேதுபதியா லன்புபாராட்டப்பட்டவ ரென்பது முதலியவற்றை, "துங்கமிகு சேதுபதி மகிழுநேசன் சோம சுந்தரச்சுவாமி தாசன், சோடசவதானகவி சரவணப்பெருமாட் சுயம்ப்ரகாசன்கையோலை" எனச் சரவணக்கவிராய ரோலைத் தூக்கின் வருதலா னறிக. நன்னூல் இராமாநுஜகாண்டிகைக்கண், "தவக்கொழுந் தென்னமா தவத்தினர் துதித்துறூஉஞ், சிவஞானதேசிகன் சேவடிக் கன்பூண், டவனூ லுணர்த்திய வைந்திய லோர்ந்தனன், சோமசுந்தரனெனுந் தொன்னூற் குரவன்" எனவும், "தகைகெழு சோமசுந்தரகுரு வருளுக், கென்னாலெனுமகத்

---

* ஆதியில் இச்சேதுவேந்தராற் பலவூர்களை அளிக்கப்பெற்ற காரணத்தால் என்று சுட்டியவற்றுள் இதன்பின்வருவதும் ஒன்றெனக்கொள்க.

சேதுநாடு மழையின்றிமெலிந்தபோது திருவாவடுதுறையா தீனகர்த்தர் மேகராகக்குறிஞ்சிப் பண்முறைத் தேவாரம்பாடிட மழைபெய்ததற் குவந்து சேதுவேந்தர் விரிசிலையாற்றங்கரையிலுள்ள பொற்கோட்டை என்னு மூரை முற்றூட்டாக மடத்திற்குநல்க அந்நன்றிக்கு ஆதீனகர்த்தர் பாடியருளிய வெண்பா :-

நதியாம்விரிசிலைநன்னகர்பொற்கோட்டைப்
பதியாந்துறைசைப்பதிக்கு-விதியாகத்
தானமிட்டான்சேதுபதிதாரணிதானுள்ளமட்டு
மூனமில்லையென்றெந்நாளும். என்பதாம்,

திணைப்பலியீந்து' எனவும் வருதலானும் இவை யுணரப்படும். இச் சோமசுந்தரகுரு இயற்றியது திருக்கழுக்குன்றக்கோவை.

இராமாநுசகவிராயர் இவ்விராமநாதபுரத்தரென்பது, அஷ்டாவதானம் வீராசாமிக்கவிராயர் "முகவைவருசெல்வனெங்கோன் முறைத் தமிழாசிரியனிராமாநுச னாமுன்னுகவிராயன்" எனப் பாடுதலா னறியலாகும். இவர் தமிழில் மொழிபெயர்த்த ஆத்மபோதம் என்ற நூன் முடிவில்,

முத்தமிழ்க்கடற்சொன்முழுவதூஉங்கடந்து
சுத்ததத்துவமெலாந்துரீஇமெய்யுணர்ந்த
சோமசுந்தரனெனுந்தொல்லாசிரியன்
நாமமந்திரமெனநவில்மாணாக்கன்
தரங்கநீர்முகவையந்தண்பதியதனுள்
இரங்கையன்மாதவத்தெய்தியதோன்றல்
இயற்றமிழாசிரியனிராமாநுசகவிராயன்

என வருதலான் இவரூர் முகவை, (இராமநாதபுரம்) என்பதும் இவர் இரங்கையர் புதல்வரென்பதும், வடநூற்பயிற்சியும் சாஸ்திரவுணர்ச்சியும் உடைய ரிவரென்பதும் அறியப்படும். இவரே அக்காலத்து முற்படத் தமிழ்நூல்களை அச்சிடத்தொடங்கியவர். தமிழிற் சிறந்த திருவள்ளுவர் திருக்குறளைப் பரிமேலழகருரையுடனும் அதற்குத் தெளி பொருள் விளக்கத்துடனும் அச்சிடத்தொடங்கினா ரிவரே. இவரே டுரு, தாமஸன்கிளார்க்கு, ரானஸ், போப், வின்ஸிலோ முதலிய பெரிய ஆங்கிலேயர்கட்குத் தமிழறிவை ஊட்டியவர். வின்ஸிலோ அகராதி இவருதவியானே நிறைவேறியது.

இப்போதும் யூனிவர்ஸிட்டி லெக்ஸிகன் ஆபீசுக்குத் தமிழ்ப்பண் டிதராயமர்ந்து அதற்குரிய ஸபையாராலும் ஸபைத்தலைவராலும் பலகாலும் அறிவாலும் குணத்தாலும் புகழப்படுகின்ற தமிழ்ப்பண்டிதரான என்னருமை யம்மான்சேய் ஸ்ரீ மாந்-மு. இராகவையங்காரவர்கள் இவ்விராமநாதபுரச் சேதுபதிகளா லாதரிக்கப்பட்ட வித்வத்பரம்பரையினராய் நம் மாட்சிபொருந்திய சேதுபதி மஹாராஜரவர்க ளன்புக்குரியராயிவ் வூராயிருத்தல் ஈண்டைக்கு நோக்கத்தக்கதகும்.

தமிழிலுள்ள எல்லா நூல்களிலும் தொல்காப்பியம் திருவள்ளுவர் இரண்டும் மிகச் சிறந்தன. அவ்விருநூலையும், முதற்கண் உலகுக்கு அச்சிடத் தொடங்கினாரிருவரும் இச்சேதுநாட்டாரே. தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தை நச்சினார்க்கினியருரையுடன் முதற்கண்

அச்சிட்டுதவினார் சேதுநாட்டு மழவராயனேந்தல் மகாலிங்கையர் என்பார். இவர் சென்னைச் சர்வகலாசாலைத் தலைமைப் பண்டிதராக இருந்தவர். திருக்குறள் 63 அதிகாரங்களைப் பரிமேலழகருரையுடனும், அதற்குத் தெளிபொருள் விளக்கத்துடனும், டுருதுரையின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புடனும் முதற்கண் வெளியிட்டவர் இவ்விராமாநுசகவிராயரே. இவர் பாற்பயின்ற டாக்டர் போப் தாமியற்றிய திருக்குறளாங்கில மொழி பெயர்ப்பு முகவுரைக்கண் இவருடைய கல்வித்திறத்தைப் பல்லாற்றானும் புகழ்ந்துளர். கல்வியில்லாமல் நெடிதுகழித்துப் பின் கலைமகள் கோயில்புக்குப் பன்னாள்வேண்டியும் கல்வி பெறாது மனநொந்து உயிர் துறப்பா னெண்ணித் தங் கழுத்தை வாளாலறுக்கும்போது நாமகள்தோன்றியனுக்கிரகித்ததனா லுடனே இவர்க்குக் கல்விவன்மையுண்டாயிற்றென்றும், பின் அறுத்த புண்ணாறித் தழும்பாயிற்றென்றும் அதை, தாங் கண்கூடாகக் கண்டதென்றும், இவ்வரலாறு அவர் பொய்யாவாயானே கேட்டதென்றும் டாக்டர் போப் தம் திருக்குறள் முகத்து வரைந்துளர்.

பெரியசரவணக்கவிராயர் :- இவர் சேதுநாட்டு முதுகுளத்தூரினர், இவர் அவதானசக்தியைப் பலரும் வியப்பர். இவருடைய கல்விப் பெருமிதம் சவ்வாதுப் புலவருக்கு மேம்பட்டது. இவர் சேதுமுதற் சென்னை வரை ஆங்காங்குள்ள பிரபுக்களாற் கொண்டாடப் பட்டுச் சம்மானிக்கப் பட்டவர். சோமசுந்தரகுருவினிடத் தளவிலா அன்பு பூண்டவர். சேதுபதி நன்றியையே எந்தப்பிரபுவிடத்தும் வாயாரப் புகழ்ந்து பாடுபவர். இவர் ஒருவனைக் கெடவும் வாழவும் பாடவல்லவர். இவருடைய செய்யுணடை கற்றோருக்குப் பெரிதும் இன்பம் பயப்பது. இவர் பாடிய பிரபந்தங்களின் பெயர்களையும், பிரபுக்கள் பெயர்களையும் இவர் அவர்பாற் பெற்ற வரிசைகளையும் எண்ணி யெழுதின் இவ்வியாசம் இடம்போதா தாதலாற், சேதுபதி சம்பந்தமாக இவர் பாடலிற் காணப்படுவனவற்றை ஈண்டைக்கோதுவேன்.

"அரசரிலுயர்ந்த துரையாரெனிற்சேதுபதி
யாகுமவன்மணிவாயலி
லகத்தியமுனிக்குமதிகங்கற்றபேர்களா
யாயிரங்கவிவாணருண்
டவரிலொருசிறுவன்யான்பாடவறியேனென்
றகற்றிவிட்டார்களென்னை
யாதலாற்பூமியிற்சஞ்சரித்தேனின்
னகந்தனின்மகிழ்ந்தருள்வையே"

"மகாராஜ ராஜருந்திறை தருஞ்சேதுபதி
வாசற்கவிப்ரசங்கன்
வண்டமிழிலக்கணச்சோமசுந்தரகுருசு
வாமியடிமைக்குமடிமை"

"அட்டதிசைபணிசெயுஞ்சேதுபதிமணிவாச
லட்டாவதானசிங்கம்"

"வித்வசனசேகரன்சேதுபதிவாசலில்விளங்குநவரத்னதீபம்"

"மகபதிநராதிபதிநீதிபதிசேதுபதிவாசற்ப்ரசண்டவாக்கி"

"செயராமநாதனேதெய்வந்தனுக்கோடிதீர்த்தமேதீர்த்தமெங்கள்
சேதுபதியேராஜனெனவணங்கார்களைச்சீறிவாயைக்கிழித்து"

இவற்றால் இவருடைய ராஜபத்தியுங் குருபத்தியும் அறியலாம். இவர்,

சேதுபதிவாசற்ப்ரதானிமுத்திருளப்பசிங்கவேறெதிர்ந்துகாண்க
செந்தமிழ்க்காதற்ப்ரபந்தமொன்றுன்மீதுசெய்துவந்தனமகிழ்ந்தே

என்பதனாற்பிரதானி முத்திருளப்பிள்ளை மீது காதலொன்று பாடியுள்ளாரென்று தெரிவது. மற்று மிவர்பாடியது பணவிடுதூது என்றொன்றுண்டு. இவர் வாக்குச்சாதுூர்யத்தை,

வாருநீர்யாரென்னவித்துவானென்னவுமதிமோசம்வந்ததென்றே
வாய்குழறிமெய்யெலாமிகநடுக்குற்றுநீர்வந்தகாரியமேதெனச்
சீருலாவியகாமதேனுவேதாருவேசிந்தாமணிக்குநிகர்வோய்
செப்புவசனத்தரிச்சந்த்ரனேயெனலுஞ்சினந்திருகணுஞ்சிவந்தே
ஆரைநீமாடுகன்மரமென்றுசொன்னதுமலாலரிச்சந்த்ரனென்றே
யடாதசொற்சொன்னையேயார்க்கடிமையாகினேனோர்கையிற்பெண்டுவிற்றேன்
தீருமோவிந்தவசையென்றுரைசெய்வெகுகொடியதீயரைப்பாடிநொந்தேன்
திருமன்றுணடுநின்றுநடமொன்றுபுரிகின்றதென்றில்லைநடராஜனே

என்னும் பாடலா னூகித்தறிக. இவர் ஆங்காங்கு நிகழ்த்தியவற்றை,

அரியலூர்வீரன்மேற்பாடியவனொருவீட்டையாயிரம்வீடாக்கிவைத்தோம்
அம்மைநாதன்பேரில்வண்ணம்படித்தவனையரசுநிலையிட்டுவைத்தோம்

ஆப்பனூர்க்குறவஞ்சிபாடியேகோடையுடனாடையும்விளையவைத்தோம்
ஆனந்தநாதனுக்குப்புதுச்சேரிதனிலழியாச்செல்வங்கொடுத்தோம்

கருதியசரதுநபாபுவையெதிர்வரச்சொலிக்காயிதமனுப்பிவைத்தோம்
கடலாடிமுத்துக்கருப்பணன்வணந்தனைக்கற்றோர்க்கமுதமாக்கினோம்
காரைநகர்லக்ஷுமணமுதலிபுகழ்பெறங்கடைக்கணாற்பார்த்துவிட்டோம்
கவித்தலந்தன்னின்முத்தயமுப்பனைக்கற்பகாலமுமிருக்கவைத்தோம்

வரிசைபெறுபஞ்சமால்பண்டாரமுத்யோகமாறாதிருக்கவைத்தோம்
மற்றுமவனுக்கிளையபிச்சாண்டிசெட்டிக்குவச்ரதேகங்கொடுத்தோம்
வாடும்பயிர்க்குத்திருக்கூடலூரிலேமழைபெய்யநாம்பாடினோம்
மகமதுத்தம்பிக்குநீடுழிசாகாவரத்தைக்கொடுத்துவிட்டோம்

திருவையாற்றுச்சுப்ரமண்யபிள்ளைக்குச்சிரஞ்சீவிதனையளித்தோம்
சேதுபதிவாசலவதானியாநம்மஹிமைதெரியாதபேருமுண்டோ
தெள்ளமுதுபோலவென்னுளமீதுபாடிவருசெந்தமிழ்நிறுத்தலாமா
சிவகங்கையரசுபுரிகவுரிவல்லவராசசெகமண்டலாதிபதியே

என்னும் அரியபாடலா னறிந்துகொள்க.

இவர்புத்ரர் அருணாசலக்கவிராயர். இவர் சிவகங்கைக் கவுரிவல்லவ ராசரையும் கனிவாடித்தலைவரையும் பாடிய ஒலைத்தூக்கிற் சேதுபதியைப் புகழ்ந்துள்ள.

“கைக்கடாசலகோடிதருசேதுபதிராசகர்த்தன்வாசற்ப்ரசங்கம்
கருதுவிருதவதானிசரவணப்பெருமாட்கவீச்சுரன்பெற்றரத்னம்
கமலைநாமகள்வளர்நிதானியருணாசலக்கவிவலவனெழுதுமோலை”

“தடக்கடவிடப்புவிபுரக்குமகுடத்தராசரிற்பெரியசேதுபதிவா
சலிற்கனமகத்துவமிகுத்திடுசிதத்துவசனப்ரபலசற்கனபரன்”

என வருதலா னறிக.

இவர் புத்ரர் சிறியசரவணக்கவிராயர் :– இவர் பெரிய அவதானி. இவர் பாடியன குன்றைச்சிலேடைவெண்பா, திருச்சுழியலந்தாதி, மதுரையமகவந்தாதி முதலிய பலவாம். இவர் சேதுவேந்தர்பாற் பல்லக்கு முதலிய வரிசைபெற்றார்.

சுப்பிரமணிக்கவிராயர் :– இவர் சேதுநாட்டுச் சிவகங்கையைச் சார்ந்த ஆண்டுகொண்டான் என்ற ஊரினர். சேதுபதிமந்திரி கோட்டைத்தேவர் மீது திருமணக்குறவஞ்சி பாடியவர். இவர் கவித்திறம் யாரும் புகழ்வது. இவரை ஆண்டுகொண்டான்கவிராயர் என்று வழங்குவர். இசைப்பதங்கள் பாடுதலிலும் வல்லவர். வடகலையினுங் கவிதை சொல்லவல்லவர். இவர்பாற் கல்விகற்றவர் மழவராயனேந்தற் சின்னச்சாமி ஐயர் என்பார். இவ்வையர் பாடியது பெரியபுராணக்கீர்த்தனை.

கிருஷ்ணையங்கார் :– இவர் என்னருமை மாதுலர். சேதுபதி சின்னப்பிரதானி கிருஷ்ணையங்காருடைய பேரன் புதல்வர். அஷ்டாவதானத்தில் அதிக நிபுணர். வடமொழி தென்மொழி இரண்டினும் வல்லவர். சமயநூலாராய்ச்சி பெரிதுமுடையர். இவருடைய நுண்ணறிவோடு கூடிய வாதவன்மை, வடமொழிக்கடனிலைகண்டவரும் சேதுவேந்தராலும் சேதுபதிமதிமந்திரி உலகம்புகழும் பொன்னுச்சாமித்தேவராலும் மிகவும் வெகுமானிக்கப்பெற்றவரும் பரதகண்டமுழுதும் புகழும் கல்வி அறிவொழுக்கங்கள் நிரம்பியவருமான மன்னார்குடி ராஜுசாஸ்திரிகளாலும் மெச்சப்பட்ட சிறப்புடையது. இவர் கவித்திறத்தை யடியில்வரும் வெண்பாவா னுய்த்துணர்ந்து கொள்க.

முக்காலோர் காலுக்கு மூரிச் சிறப்புடைத்தென்
றெக்காலும் பேச வெழாரங்குப்-புக்காரும்
வண்டிருக்கப் பெற்ற வருகவிரா மன்பவனி
கண்டிருக்கப் பெற்றார்க ளேல்.

முக்கால் – பரலோகம். ஓர்கால் – உலகம். வண்திருக்கு அப்பு எற்ற– வளவிய கண்ணின்று ஆனந்தநீர் எற்றாநிற்க எ–று. இவர் சேதுபதியைப் பாடிய வெண்பா:–

சொன்னவ ருண்ணாவைத் துணிப்பே னவர்சிரத்தைச்
சின்னபின்ன மாகச் சிதறுவேன்- முன்னுதமிழ்த்
தென்னன்முத்துராமலிங்கச்சேதுபதிபோலவொரு
மன்னனுள னென்றுண் மதித்து

என்பது.

முத்துச்சாமி ஐயங்கார் :– இவர் என்னருமை மாதுலரும் எனது

தமிழாசிரியரு மாவர். இத்தமிழ்ச்சங்கத்தைத் தொடங்கி நடத்திய பெரிய தமிழபிமானியாகிய பாண்டித்துரைத்தேவர்க்கும் தமிழாசிரியர் இவரே. இவர் அதிபாலியத்திற் கன்னட நாட்டரசராகிய கிருஷ்ணராஜஉடையார் முன்பு கன்னடபாஷையிலே அஷ்டாவதானம்புரிந்து பல்லக்கு, குடை, முத்துமாலை, பொற்குவை : இவை பரிசிலாகப் பெற்றவர். இவருடைய உரைவன்மையுங் கவித்திறமுங் கற்றார் பலரும் புகழ்வன. இவரியற்றிய நூல்கள், சந்திராலோகம், மணவாளமாமுனிநூற்றந்தாதி, நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகங்கள், குருகைக்கலம்பகம் முதலியன. இத்தமிழ்ச்சங்கம் இவர்பாற் சிறப்பித்து நன்றி பாராட்டுங் கடப்பாடுடைத்து; என்னை யெனின், தமிழ்ச்சங்கஸ்தாபகரான பாண்டித்துரைத்தேவர் இவர் மாணாக்கராத லானும், "செந்தமிழ்"ப் பத்திரிகையை முதற்கட்டொடங்கி நடாத்திய ஏழையேன் இவருக்கு அன்புள மருகரும், மாணாக்கருமாதலானும், எனக்குப்பின் அப்பத்திரிகையைச் சீர்பெற நடாத்தினாராகிய வித்வான் மு. இராகவையங்கார் இவர் திருக்குமாரர் ஆகலானும், அவர்க்குப்பின் இப்போது அப்பத்திரிகையை இனிதுநடத்தும் வித்வான், திரு. நாராயணையங்கார் இவர் மாணாக்கராதலானும், கலாசாலைப் போதகாசிரியராயுள்ள வித்வான் அரங்கசாமிஐயங்கார் இவர் மாணாக்கராதலானுமென்க. இவர் அளவிலாக்கருணையே ஏழையேனை இப்பேரவைக்கண் நிறுவியது. இவர் சேதுபதியன்னப்ரபாவத்தாற் றமிழ்வளர்த்தவரென்ப தியான்கூறித் தெரியவேண்டியதன்று. இவர் அவதானசக்தி திரிசிரபுரம் மஹாவித்வானும், இத்தமிழுலகுசெய்த தவப்பயனாக விளங்கிய மஹாகவியும், நூற்றுக்கணக்கான பெருந்தமிழறிஞர்க்கெல்லாம் நற்றமிழாசிரியருமான மீநாக்ஷிசுந்தரநாவலரான் வியந்து பாராட்டப்பட்ட சிறப்புடையது.

இத்தமிழ்வலாரன்றிச் சாத்தணிச் சரவணைப்புலவர், முத்துவேலாயுதக் கவிராயர், சுப்பிரமணியக் கவிராயர், கருங்குளம் சங்கரநாராயண அவதானி, சொக்குப்புலவர், நாகலிங்கப்புலவர், அநந்தகவி, மாசிலாமணிப்பண்டாரம், ஆவிடைநாதர், பெரியமுத்துமாரியப்பக் கவிஞர், திருப்புத்தூர் வாலசரசுவதி சிறியமுத்து மாரியப்பக் கவிராயர், வேலாயுதக் கவிராயர், முத்துவீரப்பக் கவிராயர், நரசிம்மபாரதி முதலிய பலர் செந்தமிழறிஞராய் இச்சேதுவேந்தரால் வரிசை பல பெற்று வாழ்ந்தன ரென்றும் தெரியலாம். "மொய்யார்கலிசூழ் முதுபாரின் முகந்துதானக், கையார்புனலானனையாதனகையுமில்லை" என்றபடி முற்காலந்தொட்டு இக்காலம்வரை சிறந்த தமிழ்ப்புலவராயினார் பெரும்பான்மையாக எல்லாரும் இச்சேதுபதிகள் வன்மைபெற்றனரேயாவர் என்பது சிறிது ஆராய்ந்துபார்க்குமிடத்துப்புலனாம்.

மன்னார்கோயிலில் வடமொழிக்கடனிலை கண்ட பிரும்மஸ்ரீ ராஜு

சாஸ்திரிகளும், பெரியதமிழறிவாளரும் சிறந்த சைவாநுஷ்டானசீலரும் உபகாரியுமாகிய நல்லூர் ஆறுமுகநாவலரும் இச்சேதுவேந்தர் மதிமந்திரி உலகுபுகழும் பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள் கைவண்மைக்குப் பாத்திரரான சிறப்புப் பண்டே யாவரும் அறிந்தது.

இவ்வாறு முகநாவலர் வெளியிட்ட அரிய பெரிய நூல்களனைத்தும், இச்சேதுவேந்தர் பொருளையே துணையாகக்கொண்டன என்பது அவ்வந்நூான் முகவுரையானும் சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுட்களாலும் நன்றுணர்ந்து கொள்ளலாம். முற்காலத்தும் சேதுநாடாண்ட பாண்டியராலே தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இக்காலத்தும் அந்நெறிதவறாது சேதுநாட்டுப் பாண்டியராலே இச்சங்கம் சீர்பெற நிறுவப்பெற்றது. தமிழ் என்றும் பாண்டியர்தமிழேயன்றோ? "வியாத்தமிழுடையான் பல்வேற் கடற்றானைப் பாண்டியன்" என்பது பழைய வழக்கு.

அத்தகைப் பாண்டியர்க்குப்பின் அவ்வருமைப்பெயர்புனையத்தக்கார் இச்சேதுபதிமரபினரே என்பது மேற்கூறியவாற்றான் இனிது விளங்கும். இச்சேதுபதிகள் தமிழ்மாட்டு அன்பும் ஆதரவும் உடையர் என்பது மட்டுமன்றித் தமிழ்க்கல்விவன்மையுமுடையரென்பது, "கவிமதுர, வாக்குந்தழைத்த ரகுநாதன்" என ரகுநாதன்கோவையிற் கேட்கப் படுதலானும், மாட்சிபொருந்திய மஹாராஜரவர்கள் திருப்பாட்டனாராகிய முத்துராமலிங்கசேதுபதியவர்கள் முதலாக மூன்று தலைமுறைச் சேதுபதிகள் இனிய தமிழ்க்கவிவலராயிருத்தல் இங்குள்ளார் பலர் கண்கூடாகக் கண்டதொன்றாதலானும் யான்வேறே புதிதாக உரைக்க வேண்டுவதொன்றன்று. தளசிங்கமாலையினும் "கானையினீசர் பதம்போற்றியேத்தி" என்றார். இதற்கேற்பவே தளவாய்சேதுபதி கானப்பேரெயில் ஈசரைப்பாடிய பாடல்கள் அத்தலத்து இன்றும் வழங்குவன. அவகாசமின்மையால் அவற்றைப் பெற்று ஈண்டெழுதிக் காட்ட இயலவில்லை.

நம் மாட்சி பொருந்திய மஹாராஜரவர்கட்குத் திருத்தந்தையாரும் பெருங்கொடை வள்ளலுமாகிய பாஸ்கரசேதுபதிமகாராஜர் இத்தமிழின் பால்வைத்த அன்பு அவர்கள் இச்சங்கத்துக்களித்த பெருங்கொடையானும், பிறநாட்டரசரை இத்தருமத்தில் தூண்டிப் புரிவித்த நல்லுதவிகளானும், தமிழ்ப்புலவர்க்களித்த பெருங்கொடையானும் யாவரும் அறிந்ததேயாதலின், பெயர்த்துங் கூறவேண்டியதொன்றன்று. இவர்களது தமிழபிமானத்தையும், தமிழ்வன்மையையும் யான் பலகாலும் அனுபவித்துள்ளேன். பாஸ்கர சேதுபதி பண்ணிய புண்ணியமெல்லாந்திரண்டு ஒருருவெடுத்தனைய நம் சேதுபதி மஹாராஜர் அவர்கள் இச்சேதுராஜ்யாபிஷேகஞ் செய்தருளிய காலந்தொட்டு

இத்தமிழ்மாட்டுத்தம் பெருங்குலத்தோரொப்ப ஆராவன்புகாட்டி ஒவ்வொரு சரஸ்வதி பூஜையினும் பெருந்தமிழ்ப்புலவரையழைத்தளிக்கும் பெருங்கொடை யாமெல்லாங் கண்கூடாகக் கண்டதொன்றே. இதனை,

புலவரைப்போற்றுவதேகலைவாணிக்குப்பூசையென்று
நிலவரைப்பாள்கின்றவேந்தரினின்போனினைந்தவர்யார்
சலவரைப்போற்றுதல்செய்யாமலென்றுந்தலைசிறந்த
நலவரைப்போற்றியசீராஜராஜநரேந்திரனே

என்றியான் அன்பாற் பாடியுள்ளேன். இக்காலத்துள்ள சிறந்த தமிழ்ப்புலவரில் இச்சேதுபதி மன்னரை உள்ளவாறு புகழாதார் ஒருவருமிலரென்று சொல்லத் துணியலாம். இதனால் இத்தமிழ்வளர்க்குந்தருமம் இம்மன்னர் குலதருமமென்பது தெளிவாம். இத்தகைத் தமிழ்வேந்தரைத் தலைவராப் பெற்றது இத்தமிழ்ச்சங்கத்துக்குப் பெருஞ்சிறப்பேயாம்.

இத்துணையுங்கூறியவற்றால் இச்சேதுநாடு முன்பு தொட்டுத் தமிழாற் சிறந்ததென்பதும், சேதுவேந்தராதரவாற் றழைத்த தமிழாசிரியர் பலரான் மலிந்ததென்பதும், புண்ணியச்சிறப்புடன் தமிழ் வளர்த்த சிறப்பும் இதற்கே யுரியதென்பதும், பிற்றைக்காலத்தரசர் எல்லாரினும் இச்சேதுவேந்தரே தமிழபிமானிகளாய்த் தமிழ்காத்தவரென்பதும் நன்று புலனாம். இத்தகைச் சேதுமன்னர் திருமரபும் அவர் போற்றும் திருத்தமிழும் தமிழ்வள்ளன்மையும் நீடுவாழ்கவென்று வாழ்த்துவதுடன் இத்தமிழ்ச்சங்கத்துக்கும் அதன் தலைவராயுள்ள நம் மஹாராஜரவர்கட்கும் எல்லாநன்மையுந் தந்தருளுமாறு எல்லாம்வல்ல இறைவன்றிருவடிகளைச் சிந்திக்கின்றேன்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் 1901

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் 2001